

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Διεύθυνση Γραφείου: Σωκράτους 79 - 81 Αθήνα 104 32, Τηλ. 52.38.158

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' - ΧΡΟΝΟΣ 22ος - ΤΕΥΧΟΣ 107, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 1998

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΗ ΛΑΜΠΡΗ

Του «Χριστού» και της «Λαμπρής» έπρεπε κάθε ξενητεμένος Κουκουβιστιανός να επιστρέψει στο πατρογονικό του σπίτι, για να γιορτάσει μαζί με τους οικείους του τη μεγάλη ημέρα. Αυτά γινόντουσαν τότε που η οικογένεια έμενε στην πατρική γή και ο ξενητεμένος ήταν στην Αθήνα ή τη Θεσσαλονίκη ή κάπου αλλού στην Ελλάδα.

Τότε που ο Κουκουβιστιανός άφηνε τον τόπο του με σκοπό να κερδίσει τη ζωή του για λίγα χρόνια και ύστερα να επιστρέψει στην Κουκουβίστα.

Η Κουκουβίστα ήταν η μεγάλη Μητέρα, που περίμενε την επιστροφή των παιδιών της, αλλά και που τα ξενητεμένα παιδιά της καρτερούσαν την ημέρα του νόστου στη μητρική αγκαλιά της σαν εκπλήρωση του μεγαλύτερου πόθου των.

Η Λαμπρή στην Κουκουβίστα ήταν η ημέρα της μεγάλης χαράς. Χριστός Ανέστη! αντιβούσαν οι γειτονιές της, που μοσκομύριζαν από τα ψηνόμενα αρνιά, που περιφερόντουσαν με τις ελάτινες σούβλες επάνω στη θράκα. Και γύρω - γύρω στεκόταν χαρωπή η συντροφιά με τα τραγούδια και τα κεράσματα, ενώ ο μέγας κουκουβιστιανός ήλιος

είχε ανέβει δυο καλάμια ψηλά και φωτοβόλαγε τον αναστημένο τόπο.

Είχε προηγηθεί η Εβδομάδα των Παθών, και οι Κουκουβιστιανοί είχαν σύρει τον θρησκευτικό θρήνο «Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη

μέρα...», όπου έφτανε η «αναστάσεως ημέρα» και ελαμπρύνετο σύμπας ο λαός των καταπονημένων χωρικών.

Όσοι από τους ξενητεμένους δεν θα επιστρέψουν εφρέτος στην Κουκουβίστα για να γιορτάσουν το Πάσχα, θα μεταφερ-

θούν νοερώς στην Κουκουβιστιανή Λαμπρή, για να δυναμώσει μέσα τους η χαρά της Αναστάσεως του Κυρίου. Όσοι θα επιστρέψουν στην πατρική τους γη, θα αναστηθούν. Διότι η Κουκουβίστα που μας ανέστησε ως υπάρξεις θα εξακολουθεί, όσο ζούμε, να αποτελεί για μας το μόνο τόπο της πραγματικής Αναστάσεως.

Ευχόμαστε στους απανταχού Κουκουβιστιανούς να συμβεί μια τέτοια Κουκουβιστιανή Ανάσταση στην ψυχή τους και το πνεύμα τους.

(Αναδημοσίευση από το τεύχος 6/1976, του Δελτίου μας).

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου και το Δελτίο μας σας εύχεται ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ και καλούν όλους τους χωριανούς και φίλους στο χωριό τη Δευτέρα 20 Απριλίου 1998 να τσουγκρίσουμε το Πασχαλινό αυγό στην αίθουσα του Σχολείου μετά το εκκλησίασμα.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ.

Πραγματοποιήθηκε και φέτος η Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου, στο ξενοδοχείο Stanley στις 18.1.1998. Το γεγονός συνδυάστηκε και με την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας και έγινε μέσα σε ατμόσφαιρα φιλίας και αγάπης και έδειξε πόσο άρρηκτοι δεσμοί υπάρχουν μεταξύ μας και ότι έχουμε κοινό παρελθόν και μέλλον.

Πρόεδρος της Συνελεύσεως, εξελέγη και αυτή τη χρονιά, ο ορκωτός μας λογιστής, Ευθύμιος Κολλύρης και γραμματέας ο Δημήτρης Ράπτης. Για να τιμήσουμε τη μνήμη των χωριανών μας που έφυγαν από κοντά μας, κατά τη χρονιά που πέρασε, τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή και στη συνέχεια δόθηκε ο λόγος στον πρόεδρο του Συνδέσμου μας, Αθανάσιο Μαλεβίτη, ο οποίος είπε τα ακόλουθα:

Ευχαριστώ αγαπητοί χωριανοί, που προθυμα σήμερα η καρδιά μας και η αγάπη μας για τον ανοικτό ορίζοντα της Κουκουβίστας, μας οδήγησε σ' αυτό το χώρο για να θέσουμε τα προβλήματα που απασχολούν το χωριό μας και να προτείνουμε λύσεις θεραπείας. Σας καλωσορίζουμε λοιπόν εκ μέρους του Δ.Σ. και εύχμαστε σε όλους υγεία, ευτυχία και καλή χρονιά.

Με το διοικητικό Συμβούλιο που πρόσφατα συμπλήρωσε θητεία 2 ετών, είχαμε αναλάβει την υποχρέωση να φροντίσουμε για το νοικοκύρεμα του χωριού μας και να μεριμνήσουμε για την ανανέωση και προώθηση των δραστηριοτήτων του Συνδέσμου μας.

Το έργο μας δεν ήταν εύκολο σε μια εποχή μάλιστα που χαρακτηριστικό της είναι η αδιαφορία για τα κοινά. Θέλουμε όμως να πιστεύουμε ότι πετύχαμε κάτι θετικό, γιατί εκτός από τη δική μας δραστηριότητα βρήκαμε και συμπράταση από το Κοινοτικό μας Συμβούλιο και κυρίως συνεργαστήκαμε αδελφικά με τον ακούραστο πρόεδρο της Κοινότητάς μας.

Μίλησα για έργο θετικό. Τούτο φαίνεται από την τακτική και ανανεωμένη πάντα έκδοση της εφημερίδας μας με θέματα που παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία (λαογραφικά, ιστορικά, γενικές επισκοπήσεις) και που για την έκδοση της αποσπάμε συνέχεια επαίνους και ενθαρρυντικές κριτικές. Άλλα δείγματα του ενδιαφέροντός μας για το χωριό είναι η έκδοση του τηλεφωνικού καταλόγου με όλα τα ονόματα των χωριανών μας καθώς και οι πολιτιστικές εκδηλώσεις που πραγματοποιήσαμε και τα δύο περασμένα χρόνια και που η επιτυχία τους ήταν σημαντική.

Αξιόλογο επίτευγμά μας είναι το ημερολόγιο που κρατάτε στα χέρια σας. Είναι ένα λεύκωμα ιδιαίτερα αγαπητό και που θα το ξεφυλλίζουμε με συγκίνηση όλο το χρόνο. Για την έκδοσή του εργάστηκε το Διοικητικό μας Συμβούλιο και είμαι υποχρεωμένος να ευχαριστήσω τη Ρούλα Δανιήλ - Κομνάκου που με αγάπη επιμελήθηκε την έκδοσή του καθώς και τη Γεωργία Ευαγγέλου Παπαδάκη που έγραψε τα εξαιρετικά κείμενα που πλαισιώνουν τις φωτογραφίες και με μικρή δική μου παρέμβαση. Πρέπει ακόμα να ευχαριστήσω το Γιώργο Χαραλάμπους, τον Ευθύμιο Λαϊό,

το Χρήστο Λευκαδίτη, το ζωγράφο Λάμπρο Άλας, που πρόθυμα μας προσέφεραν τις φωτογραφίες που κοσμούν το ημερολόγιό μας.

Η συμβουλή μας στην κατασκευή έργων στο χωριό με τη βοήθεια πάντα του Κοινοτικού Συμβουλίου, ήταν πολύ μεγάλη. Χαιρόμαστε μάλιστα που και ο πρόεδρος μας και το Κοινοτικό Συμβούλιο εργάστηκαν φιλότιμα και με συνέπεια σ' όλους σχεδόν τους τομείς με αποτέλεσμα να έχουν υλοποιήσει το τεχνικό τους πρόγραμμα.

Δε θα επιμείνω όμως περισσότερο στην παρουσίαση των έργων της διετίας που πέρασε τα οποία θα πρέπει να γνωρίζετε από τις σελίδες των δελτίων του Συνδέσμου και μπορείτε να τα εκτιμήσετε. Αυτά βέβαια ανήκουν στο χθές, σήμερα τί γίνεται; Θα επιμείνω στο βάρος και τις υποχρεώσεις που καλείται να φέρει το Διοικητικό Συμβούλιο που θα προκύψει από τη σημερινή διαδικασία. Και θα επιμείνω σ' αυτό γιατί από φέτος αρχίζει να λειτουργεί νέο σύστημα τοπικής αυτοδιοίκησης με πολλούς Δήμους και ελάχιστες Κοινότητες. Και η δική μας Κοινότητα είναι από τις ορεινές Κοινότητες που συνενώθηκε με άλλες μεγάλες Κοινότητες και αποτελούν το Δήμο Γραβιάς. Ύστερα από τη συνένωση αυτή γεννώνται πλήθος ερωτήματα που μπορούν να είναι:

1) Τα ορεινά χωριά διατρέχουν τον κίνδυνο να εγκαταλειφθούν στην τύχη τους από τους νέους Δήμους;

2) Πώς θα μεταβαίνουν οι χωριανοί μας για την εξυπηρέτησή τους στο Δήμο Γραβιάς;

3) Τί θα γίνουν τα αρχεία της Κοινότητάς μας;

4) Τί θα γίνει η βιβλιοθήκη μας; Το Λαογραφικό μας Μουσείο; Ο μεγάλος μας Δήμος θα μας φορτώσει καινούργιους φόρους και καινούργια χαράτσια;

5) Τί μέσα και τί αρμοδιότητες θα εκχωρήσει ο νέος Δήμαρχος Γραβιάς στον εκπρόσωπο του χωριού μας;

Τις επιφυλάξεις μας για τις συνενώσεις των Κοινοτήτων τις είχαμε εκφράσει και στην περσινή γενική συνέλευση, είχαμε μάλιστα τονίσει ότι είναι μεγάλο ευεργέτημα για τις ορεινές Κοινότητες η συνένωση και ότι από αυτή κάτι καλό θα προκύψει αρκεί να τύχει καλού χειρισμού. Και ο καλός αυτός χειρισμός είναι στα χέρια μας και θα εξαρτηθεί από τη συνεργασία του Διοικητικού Συμβουλίου που θα προκύψει από τις σημερινές εκλογές και των αντιπροσώπων που θα εκλέξει η Κοινότητά μας στις εκλογές Οκτωβρίου 1998.

Ανακύπτουν όμως και άλλα θέματα που θα πρέπει να τα θεωρήσουμε απρόοπτα ωστόσο όμως πρέπει να είναι έτοιμο το νέο Διοικητικό Συμβούλιο για την αντιμετώπισή τους. Αναφέρω το θέμα που ο ΕΟΤ ζήτησε να αναπλάσει το κτίριο του Σχολείου μας και να το μετατρέψει σε ξενώνα και καλούμαστε να εκτιμήσουμε τα πλεονεκτήματα ή τα μειονεκτήματα.

Τελειώνοντας θέλω να ευχαριστήσω τους συνεργάτες μου και ιδιαίτερα την ακούραστη και πάντα

πρόθυμη για εργασία Βούλα Γρηγοροπούλου-Αντωνίου, της οποίας η παρουσία στο Συνέδριο είναι πολύτιμη.

Ακόμα εκφράζουμε τη λύπη μας γιατί από τη σημερινή μεγαλειώδη συγκέντρωσή μας απουσιάζει με ελαφρό πρόβλημα υγείας ο Γεώργιος Κολλύρης που η προσφορά του και η εν γενει παρουσία του τόσο στο χώρο του Συνδέσμου

όσο και στο χώρο της Εκκλησίας είναι πολύ μεγάλη.

Στη συνέχεια έλαβε το λόγο ο Πρόεδρος της Κοινότητας, Γεώργιος Αυγερινός ο οποίος εκτός από το χαιρετισμό του Κοινοτικού Συμβουλίου και των κατοίκων του χωριού έδειξε την ικανοποίησή του γιατί ο καλός καιρός που επεκράτησε το μήνα Δεκέμβριο επέτρεψε στους εργολάβους να τελειώσουν τα έργα που είχαν προγραμματίσει από το καλοκαίρι και αναφέρονται στο προηγούμενο δελτίο μας αρ. 106 σελ. 138 (δρόμος προς Μπάρμπεση, πεζόδρομος στη θέση Καλτσά-Κωστούρου, επέκταση δικτύου ύδρευσης, Κακοτράχη-Μότσου, κ.λ.π.).

Ακολούθησε ο Σύμβουλός μας Κώστας Τούμπας, ο οποίος είπε:

Ύστερα από 20 χρόνια συναπτή θητεία στο Σύνδεσμό μας, σήμερα αποχωρεί από ενεργό μέλος του Δ.Σ. ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ, στον οποίο ευχόμαστε καλή υγεία στο υπόλοιπο της ζωής του.

Ομολογουμένως το εκλεκτό αυτό μέλος μας προσέφερε στο σύνδεσμο πολύτιμες υπηρεσίες και ιδία μεριμνώντας για την σύνταξη, επιμελεια και προαγωγή της εφημερίδας μας, γράφοντας ταυτόχρονα και σχολιάζοντας τα πάντα και τους πάντες.

Αλλωστε για την συγγραφική του ικανότητα η Άμφισσα τον επιβράβευσε.

Δεν νομίζω ότι υπάρχει Κουκουβιστιανό σπίτι στο οποίο να μη μπήκε ο αεικίνητος αυτός άνθρωπος τρέχοντας πόρτα - πόρτα για το Σύνδεσμο.

Ο Φάνης Λευκαδίτης, αγαπητοί συγχωριανοί, ήταν η μελισσα του Συνδέσμου μας και σε δύσκολες οικονομικές στιγμές έδωσε λύσεις.

Προτείνω, αν συμφωνείται και εσείς και το Νέο να προκόψει Δ.Σ. και εφ' όσον βέβαια το δέχεται και ο ίδιος, να του ανατεθούν καθήκοντα Συνδέσμου μεταξύ του Δ.Σ. και των μελών μας, ώστε να επισκέπτεται, όταν παρίσταται ανάγκη, τις οικογένειες εκείνων, που για διαφόρους λόγους δεν έχουν επαφή μαζί μας ηλικιωμένοι, ανήμποροι, εργαζόμενοι ή που δεν έχουν διαθέσιμο χρόνο.

Θα παρακαλούσα ένα θερμό χειροκρότημα για το ΦΑΝΗ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ.

Το απερχόμενο Δ.Σ. με το προεδρείο της Γενικής Συνέλευσης.

Ο χωριανός μας Ν. Π. Ράπτης, πήρε αφορμή από το έργο του νεαρού χωριανού μας φοιτητή Μάριου Πολυχρονιάδη που με ποικιλόχρωμα σπρέι και πολύ φαντασία ζωγράφησε την πρόσωψη του γηπέδου μπάσκετ του χωριού μας. Τόνισε την καλαίσθητη αυτή δημιουργία που ομορφαίνει την είσοδο του χω-

ριού και προστατεύει τον τοίχο από διαφημίσεις και συνθήματα.

ΤΟ ΦΛΟΥΡΙ

Μετά το τέλος των ομιλιών ο Πρόεδρος του Συνδέσμου, Αθαν. Μαλεβίτσης, έκοψε την πίτα (προσφορά και αυτή τη χρονιά του Αθαν. Τούμπα τον οποίο και ευχαριστούμε) και το τυχερό νόμισμα έπεσε στην πάντα χαμογελαστή και πρόθυμη στην δουλειά, Αθηνά Νταλίπη (κόρη του καταστηματούχου Τάκη Βλάχου). Να είσαι πάντα τυχερή Αθηνά.

Η εκδήλωση τελείωσε με ευχές για τον καινούργιο χρόνο και αφού ο πρόεδρος ευχαρίστησε τους Αθαν. Ραφτόπουλο και Ανδρέα Παπανδρέου για τη βοήθειά τους στην είσπραξη των συνδρομών και την πώληση ημερολογίων.

Η ΕΚΛΟΓΗ

Ταυτόχρονα άρχισε η διαδικασία εκλογής νέου Διοικητικού Συμβουλίου και από την κάλπη εκλέχθηκαν μέλη του Δ.Σ. με σειρά επιτυχίας:

1. Βούλα Γρηγοροπούλου, 2. Λάμπρος Αχλαδάς, 3. Αθαν. Μαλεβίτσης, 4. Κων. Τούμπας, 5. Νίκος Αντωνίου, 6. Ανθή Θεοχάρη-Καραγιάννη, 7. Πάκης Γιαννόπουλος.

Εξελεγκτική Επιτροπή

1. Νίκος Αυγερινός, 2. Γιώργ. Θ. Ραφτόπουλος, 3. Δημ. Σ. Ράπτης.

Συγκρότηση σε σώμα του Δ.Σ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο που προήλθε από τη διαδικασία των εκλογών της 18/1/1998 συγκροτήθηκε σε σώμα ως ακολούθως:

Αθανάσιος Μαλεβίτσης Πρόεδρος
Βούλα Γρηγοροπούλου Αντιπρόεδρος
Λάμπρος Αχλαδάς Γενικός Γραμματέας
Ανθή Καραγιάννη - Θεοχάρη ταμίας
Κων/νος Τούμπας μέλος
Νικ. Αντωνίου μέλος
Πάκης Γιαννόπουλος Μέλος

Το Δ.Σ. ευχαριστεί τους χωριανούς και φίλους που το τίμησαν με την ψήφο τους και ήδη άρχισε τη δουλειά με μεγάλη επιτυχία στο χορό της 7/2/1998 στη συγκέντρωση του απογεύματος της 11/3/1998 και ετοιμάζεται για έργα στο χωριό.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 1997

ΕΣΟΔΑ

- Υπόλοιπο έτους 1996	683791
- Έσοδα από τηλεφ. κατάλογ	631.000
- Έσοδα χορού 1997	1.020.000
- Έσοδα λαχείου	500.000
- Τόκοι καταθέσεων	123.241
- Έσοδα από ημερολόγιο 1998	148.000
- Συνδρομές-Εισφορές μελών	2.667.779
	<u>5.773.811</u>

ΕΞΟΔΑ

1) Λειτουργικές δαπάνες γραφείου (νοίκι, ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΚΟΙΝΟΧ.)	705.942
2) Δαπάνες εκδόσεων (τηλεφ. καταλόγου, έντυπα χωριού, εφημ. ημερολόγιο)	1.022.600
3) Ταχυδρομικά τέλη	148.540

4) Γενικές συνελεύσεις 1997 και 1998	149.300
5) Λειτουργικά έξοδα	148.510
6) Τροποποίηση καταστατικού	85.000
7) Συνδρομές σε Ομοσπονδία κ.λ.	40.450
8) Χοροεσπερίδα 1997	959.309
9) Προκαταβολή χοροεσπερίδας 1998	100.000
10) Δαπάνες στην Καλοσκοπή	1.383.340
	<u>4.742.991</u>
Υπόλοιπο έτους 1997	1.030.820
Ειδικός λογαριασμός για αγορά ιδιόκτητου γραφείου	842.574
Ψυχαγωγικές εκδηλώσεις χωριού	253.340
Αγορά καθρεπτών Οδικής Κυκλοφορίας	280.000
Οικοδομικές εργασίες, Κατασκευή βрусών, διαμόρφωση πλατειών	850.000
Σύνολο	1.383.340

ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ

Όταν πλησιάζει το Πάσχα τα βλέμματά μας είναι στραμμένα στην αγαπημένη μας Καλοσκοπή, στον τόπο που γεννηθήκαμε κι αντικρύσαμε για πρώτη φορά τον ήλιο.

Φέρνουμε στο νού μας τη γενέτειρά μας τα παλιά λαμπριάτικα γλέντια μας, τους διπλούς χορούς στο χοροστάσι, μετά τον «Καλό Λόγο», καθώς και το ξεφάντωμα του δειλινού της Δευτέρας.

Ζωηρή είναι η επιθυμία που νιώθουμε να γιορτάσουμε τη Λαμπρή μας στ' αγιασμένα χρώματά μας. Να ξαναζήσουμε τις αλησμόνητες παλιές ευτυχισμένες εκείνες στιγμές, τις γεμάτες άρωμα και νόστο θύμησες από την πανέμορφη Καλοσκοπή. Ν' ακολουθήσουμε στα γκαλντερίμια του χωριού, τον στολισμό μ' αγριολούλουδα, ίτσια και παπαδίτσες από τις νεροσυρμές επιτάφιο, αντάμα με συγγενείς και φίλους σαν καλοί Χριστιανοί. Να θυμηθούμε τα βιώματα των παιδικών μας χρόνων ν' ακούσουμε τη γλυκειά μελωδία της καμπάνας να νιώσουμε, όπως άλλοτε, χαρά ευδαιμονία και αγαλλίαση. Κι αν ακόμα βρίσκεσαι μακριά από τη χώρα σου η σκέψη σου αυτές τις Άγιες μέρες φτερουγίζουν στον αγαπημένο σου τόπο. Ο ξενιτεμένος νοσταλγεί την ιδιαίτερη πατρίδα του από την οποία, όταν την επισκέπτεται, αντλεί δύναμη αισιοδοξία, χαρά και ελπίδα. Εφόδια που στηρίζουν την ύπαρξή του. Του δίνουν θάρρος και κουράγιο.

Οι συγγενήσεις που δοκιμάζεις στο Λαμπριάτικο ταξίδι σου κοντά στους δικούς σου και στους φίλους σου δεν περιγράφονται. Πλημμυρίζει χαρά και ευτυχία το είναι σου. Να ψήσεις τον οβελία σου στην ψησταριά της γειτονιάς σου, να τσουγκρίσεις το κόκκινο αυγό σου και το ποτήρι σου με συγγενείς και χωριανούς, ν' ανταλλάξετε το φιλί της αγάπης, να τραγουδήσεις μαζί και να χορέψετε. Προσδοκίες, πόθοι και όνειρα των ανθρώπων της διασποράς, ή

και πολλών ντόπιων ακόμα, οι οποίες διαρκώς αναστέλλονται. Πάσχα στο χωριό σου σημαίνει τόσο πολλά. Νιώθεις απέραντη χαρά και ευτυχία. Όλα τα σπίτια, συγγενικά και φιλικά, σου θυμίζουν κάτι από τη ζωή σου. Κάθε σοκάκι σου φέρνει στο νου κάποιες πρώϊμες νεανικές περιπέτειες.

Στις ρίζες σου βρίσκεις αυτό που σου λείπει, ξεγνοιασιά, απόλαυση και τέρψη.

Κι όταν το πασχαλινό τραπέζι το ευνοούν και οι καιρικές συνθήκες τότε γίνεται πιο απολαυστικό και πιο ευχάριστο. Κι αν πιείς και λίγο παραπάνω το δροσερό αεράκι της Γκιώνας σου ξαστερώνει το σκοτισμένο σου μυαλό. Η ευωδία των λουλουδιών από την ανοιξιάτικη έκρηξη καθώς και οι μοσχοβολιές του λόγγου σε αναζωογονούν, τονώνουν το ηθικό σου, οι δυνάμεις σου ενισχύονται.

Πάσχα λοιπόν στην Κουκουβίστα ίσον βάπτισμα στη χαρά, στο φως και στην ομορφιά.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Η ΚΡΥΣΤΑΛΛΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ

Στον Καναδά και στα 90 της χρόνια η Κρυστάλλω Μώρη κρατώντας το πολύτιμο Δελτίο μας στα χέρια της και με την καρδιά της καρφωμένη στο χωριό. Ευχόμαστε και στα 100 σου Κρυστάλλω να διατηρείς την ίδια διάθεση για διάβασμα και να στολίζεις το σπίτι σου με το Δελτίο μας.

Εμείς σε θυμώμαστε για τη θεαντιά σου και την κρυστάλλινη φωνή σου.

Η ΦΩΚΙΔΑ ΤΟΥ 2000

Οι 10 νέοι Δήμοι του Νομού μας

Το νομοσχέδιο για τη συνένωση Κοινοτήτων γνωστό ως «Καποδίστριας» ψηφίστηκε από τη Βουλή και σήμερα είναι νόμος του κράτους.

Οι επίσημοι χάρτες του Υπουργείου Εσωτερικών και Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με τη «νέα κατάσταση» δημοσιεύθηκαν στο περιοδικό «Οικονομικός Ταχυδρόμος», τεύχος Φ. 4/22.1.1998 για όλη την Ελληνική Επικράτεια.

Εμείς επιλέξαμε και δημοσιεύουμε το νέο χάρτη του νομού Φωκίδας. Είναι μια προσφορά του Δελτίου μας, στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται από 1/1/1998.

ΤΟ ΚΕΦΙ ΔΕΝ ΛΕΙΠΕΙ

Το κέφι δε λείπει ποτέ από τους χωριανούς μας και το χορευτικό τους παρόν, έδωσαν την αξέχαστη βραδιά στο κοσμικό κέντρο «Μονσενιέρ» (αίθουσα που αναβίωσε την αίγλη και την ομορφιά των παλιών καλών καιρών) όπου με σύμμαχο το βιολί του Κόρου (συνοδεία κλαρίνου) και την Αθηναϊκή Κομπανία, κράτησαν τη διασκέδαση μέχρι τις πρωινές ώρες.

Ήταν η πρώτη εκδήλωση που οργάνωσε το νέο Συμβούλιο του Συνδέσμου μας. Μια πραγματικά άψογη βραδιά γεμάτη χαρά και ζωντάνια, που θα μας μείνει αξέχαστη.

Στον ετήσιο χορό παραβρέθηκαν, ο πρόεδρος της Κοινοτήτάς μας με τη σύζυγό του Αθανασία και πολλούς συγγενείς, αντιπροσωπεία του Συλλόγου Λαμίας με την πρόεδρο Μαρία Κολλύρη. Εντυπωσιακή βέβαια ήταν η παρουσία των νέων μας παιδιών που με τον πρόεδρο του Αθλητικού Ομίλου Γιώργο Θεοχάρη, διεκδίκησαν το μεγαλύτερο μέρος της διασκέδασης.

Δεν έλειψαν βέβαια και οι επίσημες παρουσίες. Το χορό μας τίμησαν ο νομάρχης Φωκίδας, κ. Απόστολος Καραχάλιος, ο δήμαρχος Λιδωρικίου κ. Ανδρίτσος, ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας μας κ. Γεωργ. Πουρνάρας κ.ά.

ΟΙ ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΙ

Ύστερα από εποικοδομητική συνεργασία και ανεκτίμητη προσφορά υπηρεσιών στο Σύνδεσμο μας, αποχώρησαν από τη διοίκηση του Συνδέσμου μας, δυο παλαιμάχα και αξιόλογα στελέχη. Πρόκειται για το Φάνη Λευκαδίτη και το Λάμπρο Κωστούρο που από τις τελευταίες εκλογές έδωσαν

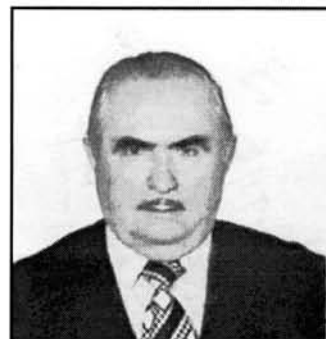

Λάμπρος Κωστούρος

τη διοίκηση σε νέα στελέχη.

Και οι δύο γόνοι Κουκουβιστιανών οικογενειών, δεν έπαψαν ποτέ να νοιάζονται για τη διατήρηση της επικοινωνίας μεταξύ των χωριανών μας. Αθόρυβοι είχαν αναλάβει το δέσιμο των ανθρωπίνων σχέσεων και της αδιάκοπης διατήρησης της επαφής μεταξύ μας.

Με τη συνεχή παρουσία τους και τον πόνο που τους διακρίνει για τον τόπο της καταγωγής τους, εξακολουθούν να χαίρονται για το έργο του Συνδέσμου και για τη διατήρηση μιας «καλημέρας» μεταξύ των μελών του. Έτσι ενώ τυπικά δεν είναι μέλη του Δ.Σ., συνεχίζουν να συντρέχουν με όλες τις δυνάμεις τους στην προσπάθειά μας και σ' αυτούς οφείλεται η διανομή και η κυκλοφορία του φετινού μας Ημερολογίου.

Θεοφάνης Λευκαδίτης

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Φίλε κ. Πρόεδρε, Έλαβα το Ημερολόγιο του Συλλόγου σας 1998 και σας ευχαριστώ. Είναι ένα αληθινό κόσμημα με την φωτογραφική του αναδρομή στις παραδοσιακές ρίζες, αυτές που μας γαλούχησαν και μας κρατούν μέχρι σήμερα στα επίπεδα της ελληνικότητάς μας και της ανθρωπιάς. Οφείλω να εξάρω ιδιαίτερα το φωτογραφικό υλικό, το οποίο είναι πράγματι μοναδικό και αποδίδει όλο το μεγαλείο της Κουκουβίστας, ενός χωριού που ξεχωρίζει μέσα απ' όλα τα χωριά της Ρούμελης. Αξιομνημόνευτες είναι οι δύο φωτογραφίες του 1923 που απεικονίζουν την επίσκεψη του Στρατηγού Πλαστήρα στην Καλοσκοπή. Δε θα είναι υπερβολή, αν υπογραμμίσω με την ευκαιρία αυτής της έκδοσης του Ημερολογίου σας, ότι περιώζεται παράλληλα ένας λαογραφικός πλούτος μέσα στο χρόνο.

Δεχθείτε κ. Πρόεδρε την απεριόριστη σε σας εκτίμησή μου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΛΑΤΣΑΣ
Δικηγόρος Ακαδημίας 61 - ΑΘΗΝΑ

Προς το Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
Αγαπητοί συμπατριώτες,

Περνάω συχνά από το χωριό σας, Συγγενεύω με τον παπα-Νικόλα απ' τη Δρέμισα, και θαυμάζω κάθε φορά την ομορφιά του και του ανοιχτού του ορίζοντα.

Φέτος όμως, βλέποντας το ημερολόγιό σας με τις υπέροχες φωτογραφίες και τα θαυμάσια κείμενα που τις πλαισιώνουν, θα ήθελα να συγχαρώ τους εκδότες και τους συλλέκτες των φωτογραφιών.

Θα μείνει αξέχαστη σε μένα και σε όλους όσους έλαβαν αυτό το ημερολόγιο, η αισθητική και η ιστορική εμπειρία.

Αρκίτσα 12.2.98

Dr. Αλεξάνδρα Ι. Γερογιάννη

Πνευμονολόγος Επιμ. Α' Ν.Ν.Θ.Α. «Σωτηρία» - Αθήνα

Αγαπητοί χωριανοί, Κοιτάζω αχόσταγα τις φωτογραφίες της περασμένης ζωής, όπως είναι αποτυπωμένες στο φετεινό ημερολόγιο του Συνδέσμου μας και η ψυχή μου ξεκουράζεται από αναμνήσεις νεανικών μου χρόνων. Από το μισογκρεμισμένο καμπαναριό που δεν άντεξε στους σεισμούς του 1938, τις φωτογραφίες του Πλαστήρα ως το ψήσιμο του ψωμιού από την αξέχαστη Ευθυμία Κόλλια (Τσούλαϊνα). Μου φέρνουν την αίσθηση της ήρεμης ζωής του χωριού που όσο φτωχή και αν ήταν, δεν έπαυε να είναι ανθρώπινη και γλυκιά.

Αξίζουν συγχαρητήρια τόσο σ' αυτούς που συνέλαβαν την ιδέα της έκδοσης όσο και σ' αυτούς που το επιμελήθηκαν.

Καλοσκοπή 5/2/1998

Δημ. Κόλλιας (Καραμήτρος)

Από την 3η Κοινότητα Αεροπροσκόπων Κηφισιάς
Αγαπητοί κύριοι,

Κρίναμε σωστό να σας γνωστοποιήσουμε ότι στις 28, 29 και 30 Δεκεμβρίου 1997, πραγματοποιήθηκε στην Καλοσκοπή η χειμερινή εκδρομή της Κοινότητας του 3ου Συστήματος Αεροπροσκόπων Κηφισιάς.

Κατά την παραμονή μας στο υπέροχο χωριό σας, επισκεφθήκαμε την «Αγία Τριάδα», το «Κεφαλόβρυσο» και έγινε περιήγηση σε όλο το χωριό. Η αποκορύφωση της εκδρομής μας ήρθε με την πολύωρη πορεία και ανάβαση στην κορυφή «Λυρίτσα», που όλοι σας πρέπει να γνωρίζετε. Η ανάβαση αυτή έγινε κάτω από αντίξοες συνθήκες λόγω του υπερβολικού χιονιού και αέρα, που όμως δεν έγιναν αισθητά, γιατί το μαγευτικό τοπίο μας αποζημίωσε στο έπακρο. Η διανυκτέρευση μας έγινε στο σχολείο του χωριού, που τόσο εγκάρδια μας διέθεσε η κυρία Φιλίτσα Αλεξίου, υπεύθυνη του Λαογραφικού Μουσείου και ο Σύλλογος «Αγία Τριάς» και η ευχάριστη διαμονή μας στο χωριό συμπληρώθηκε από την τόσο ζεστή φιλοξενία του προέδρου της Κοινότητας κ. Γεωργίου Αυγερινού, αλλά και άλλων συγχωριανών.

Τους ευχαριστούμε όλους από βάθος καρδιάς και τους ευχόμαστε καλή και εποικοδομητική χρονιά.

Πραγματικά, εκτός από το ίδιο το χωριό και το τοπίο, κάτι που μας εξέπληξε, ήταν και η καλοσύνη όλων των χωριανών, γεγονός για το οποίο θα μιλάμε παντού και πάντοτε.

Τέλος αναφέρουμε ότι ο όμιλος προγραμματισμού ο οποίος και οργάνωσε την εκδρομή αυτή αποτελείτο από τους:

- Χαμηλό Θοδωρή, (συγχωριανό σας), Γκορτσά Βασίλη, Κοριζή Χαρίτωνα, Φράγκου Μαριάννα
Οι υπόλοιποι όμιλοι αποτελούντο από τους:

- Μπεκιάρη Γιάννη, Αντωνοπούλου Μαρία, Καπαρελιώτη Κατερίνα, Ζαχαρίου Πάρη, Σακαλάκη Κων/νο, και Κάζαγλη Μαρούλα.

Η εκδρομή έγινε υπό την εποπτεία του Ευθύμιου Μπακογιάννη, αρχηγού της Κοινότητας.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

3ο Σύστημα Αεροπροσκόπων Κηφισιάς
Αθήνα 16 Φεβρουαρίου 1998

SEATTLE τη 12 Μαρτίου, Αγαπητέ Θανάση, γειά σου.

Εύχομαι να είσαι καλά τώρα και πάντα. Διαβάζοντας την εφημερίδα Κουκουβίστα είδα ότι είσαι Πρόεδρος του Συλλόγου και συμπίπτει να έχουμε τα ίδια επίθετα και πρέπει να είσαι παιδί του Νίκου Μαλεβίτση.

Θέλω να σε συγχαρώ για το μεγάλο σου ενδιαφέρον που δείχνεις για το χωριό μας: διαβάζοντας την εφημερίδα «Κουκουβίστα».

Σας στέλνω και μια επιταγή 30 δολларίων για την συνδρομή της εφημερίδας που μου στέλνετε και σας ευχαριστώ.

Θανάση εάν έχεις την καλοσύνη γράψε μου εάν λάβατε την επιταγή.

Με εκτίμηση και αγάπη
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΑΣ ΖΩΗ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Αντώνης και η Μαρία Κουτσουβέλη απέκτησαν στις 20.12.1997 κοριτσάκι. Το ευχάριστο γεγονός έφερε μεγάλη χαρά σ' όλη την οικογένεια. Ιδιαίτερα μάλιστα ικανοποιημένο βρήκαμε τον παππού Πέτρο που το θεωρεί γούρικο και το συνδυάζει με την καλή πορεία της νέας επιχειρηματικής του δραστηριότητας (Σταθμός αυτ/των-καύσιμα, στην οδό Ματζαγριωτάκη, Καλλιθέα). Ευχόμαστε να 'ναι καλά το νεογέννητο και στους Κουτσουβελαίους να είναι πρώτοι και στις νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες όπως πρώτοι ήταν και στον κλάδο των εκτελωνισμών, όταν οι συνθήκες το επέτρεπαν.

- Ο Νίκος και η Μαίρη Δρίζου (η Μαίρη, είναι κόρη του Γ. Λίτσου και εγγονή του Αλέκου Ματθαίου), απέκτησαν αγοράκι στις 30.1.1998.

- Ο Παναγ. Χρήστου Μαλιβίτσης και η σύζυγός του Γεωργία απέκτησαν αγοράκι.

- Ο Γιώργος και η Μαρία Τομαρά (Γαλάνη) στις 17.9.1997 απέκτησαν αγοράκι.

- Ο Ανδρέας και η Πολίνα Τσούτσουρα απέκτησαν κοριτσάκι.

- Ο Κώστας και η Λίτσα Τσιριμώνα (κόρη του επιχ/τία Βασίλη Χαμηλού - Καλτσά) απέκτησαν στις 6.2.1998 αγοράκι.

Στους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΓΑΜΟΙ

- Στον Ιερό Ναο του Αγίου Γεωργίου Καματερού, στις 13/12/1997 τελέστηκε ο γάμος του Γεωργίου Παπαριστείδη και της Χριστ. Ι. Λευκαδίτη.

- Στη Λαμία και στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου, έγιναν στις 21.2.1998 οι γάμοι της Εύης Δημ. Χαμηλού, μετά του Γρηγορίου Μπάκα. Το γαμήλιο μυστήριο ακολούθησε δεξίωση στο κοσμοκό κέντρο «Ο ΣΠΥΡΟΣ» στο Γοργοπόταμο, όπου παραβρέθηκαν πολλοί συγγενείς και φίλοι των δύο οικογενειών.

- Σε ευρύ κύκλο εκατοντάδων προσκεκλημένων συγγενών και φίλων τελέστηκαν στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Περιστερίου οι γάμοι του οικονομολόγου Γιάννη Φ. Τριανταφύλλου με τη χοροδασκάλα Βασιλική Σκαρμούτσου. Ακολούθησε γαμήλιο τραπέζι στη «Γιανιώτικη Καλύβα» στην Πάρνηθα. Μετά το δείπνο άρχισε ο χορός και τις πρωινές ώρες το ζευγάρι έκοψε τη γαμήλια τούρτα ανάμεσα σε ευχές και τραγούδια.

Να ζήσουν ευτυχισμένα

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πλούσιος είναι ο κατάλογος των χωριανών μας που έφυγαν το περασμένο τρίμηνο:

- ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΔΑΝΙΗΛ (1921 - 1997)

Στις 15 του Γενάρη έφυγε από τη ζωή εντελώς απρόσμενα με ενάμιση μήνα μόνο κλινική ασθένεια από την επάρατη νόσο ο Γιώργιος Ε. Δανιήλ.

Γεννήθηκε το 1922, στην Καλοσκοπή μεγάλωσε

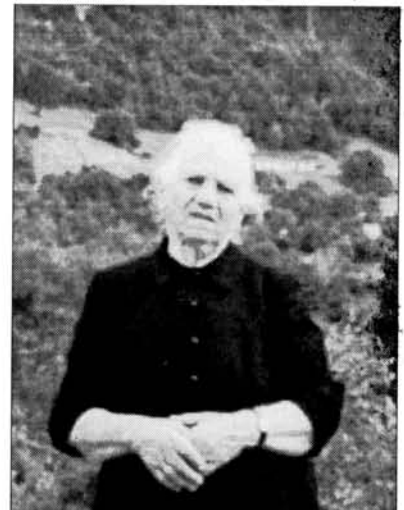
όπως όλα τα παιδιά της ηλικίας του και μέσα στη φτώχεια και τη μιζέρια ξε-νιτεύθηκε μικρός για μια καλύτερη επιβίωση. Η Γερμανοιταλική κατοχή σε ηλικία 21 ετών τον βρήκε ξανά στο χωριό.

Εντάχθηκε από τους πρώτους στην οργάνωση του ΕΑΜ και της ΕΠΟΝ και το 1943 μαζί με πολλούς νέους του χωριού πήγαν εθελοντές στον ΕΛΑΣ και ίδρυσαν τον λόχο όλμων. Μετά το τέλος του πολέμου επανήλθε στο χωριό πλην όμως οι ανώμαλες συνθήκες του εμφυλίου πολέμου που επικρατούσαν την περίοδο 1945-46 τον ανάγκασαν να επιστρέψει στην Αθήνα όπου έμεινε για πάντα δουλεύοντας σε μεγάλα ξενοδοχεία ως σερβιτόρος. Δημιούργησε οικογένεια και ευτύχησε να δει και αγκόνια από τα τρία παιδιά του. Μετά την συνταξιοδότησή του τους 6 καλοκαιρινούς μήνες έμενε στο χωριό. Ο θάνατός του ελύπησε όχι μόνο τους δικούς του ανθρώπους αλλά και όλους τους φίλους του και συναγωνιστές του.

- ΦΩΤΕΙΝΗ ΧΑΡ. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗ (1900 - 1998)

Σε ηλικία 98 ετών και με πλήρη διαύγεια

πνεύματος πέθανε η μακροβιότερη μέχρι 17/3/1998 χωριανή μας, Φωτεινή Χαρ. Μαλιβίτση. Το «μέταλλο» της γιαγιάς Φώτως, ήταν προορισμένο να ξεπεράσει τον αιώνα μας. Συντομεύτηκε όμως ύστερα από την αιφνίδια απώλεια του αξέχαστου από όλους μας γιού της Χρήστου Μαλεβίτση.

- ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΛΙΒΙΤΣΗ (1930 - 1998)

Χτυπημένη από την επάρατη αρρώστια της «εποχής» και ένα χρόνο μετά την απώλεια του αγαπημένου της συζύγου, έφευγε από κοντά μας η Καλλιόπη (Πόπη) Χρήστου Μαλιβίτση (Σουπογιάννη). Η μεταστάσα, ήταν πολύ ευγενική ψυχή και με στοργή και κόπο μεγάλωσε τα δύο της αγόρια που σήμερα είναι προϊστάμενοι υπηρεσιών της Εθνικής

Τράπεζας της Ελλάδος.

Κηδεύθηκε στις στο νεκροταφείο Χαλανδρίου.

Μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής της έγινε στις 22 Μαρτίου 1998 στην εκκλησία Αγίου Νεκταρίου Α-

γίας Παρασκευής.

- ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΓΡΗΓ. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗ (1910 1998)

Σε προχωρημένη ηλικία πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Ευαγγελία Γρηγ. Μαλιβίτση.

- ΝΙΚΟΣ ΔΗΜ. ΖΗΚΑΣ

Στις 21.2.1998 πέθανε και κηδεύθηκε στη Λαμία ο Νίκος Δημ. Ζήκας.

ΔΡΟΣΩ ΜΠΕΘΑΝΗ (ΛΑΪΟΥ)

Στις 26.1.1998 και σε ηλικία 76 ετών πέθανε η Δρόσω Μεθάνη (Λαΐου).

ΑΛΚΜΙΝΗ ΔΗΜ. ΚΟΛΛΙΑ

Στις 25/1/98 πέθανε η Αλκμίνη Ταξ. Κόλλια.

Η αποβιώσασα είχε γεννηθεί στην Αμφιλοχία και με το χωριό μας συνδέθηκε με το γάμο της με τον αξέχαστο καθηγητή Πανεπιστημίου Δημ. Κόλλια (Παπαταξιάρχαιας).

Μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής της έγινε στις 5/4/98.

ΜΟΡΦΩ ΤΣΙΡΩΝΗ

Στις 18/1/1998 και σε ηλικία 86 ετών πέθανε στο χωριό και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο της Σωτήρος η Μόρφω Τσιρώνη.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΟΧΛΑΣ (1914 - 1998)

Ο Τριαντάφυλλος Τσόχλας γεννήθηκε στις 27.12 του 1914 στην Καλοσκοπή. Ήταν γιός του Νικολάου και της

Παναγιάς Τσόχα (Σαφλιά).

Αν και αναγκάστηκε να αφήσει νωρίς το χωριό του, δεν το εγκατέλειψε ποτέ.

Ο Τριαντάφυλλος Τσόχλας υπηρέτησε στον Ελληνικό στρατό με τον βαθμό του λοχία. Πολέμησε και διακρίθηκε στο Αλβανικό Μέτωπο. Τραυματίστηκε σοβαρά και νοσηλεύτηκε για δύο ολόκληρα χρόνια στο νοσοκομείο που είχε στηθεί στη μονή Πετράκη. Υπήρξε, όπως λένε όσοι τον γνώρισαν τότε «καλός στρατιώτης και καλός άνθρωπος».

Ο εξαίρετος χαρακτήρας του, το ήθος του, η καλοσύνη του και το Τσοχλέϊκο χαμόγελό του παραμένουν αξέχαστα σε όσων είχαν τη χαρά να τον συναναστραφούν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Την 1η Φεβρουαρίου 1998 τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο στη μνήμη του Παναγιώτη Ι. Σφετσώρη.

- Την 15η Φεβρουαρίου τελέστηκε 40νθήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του Γεωργίου Ε. Δανιήλ.

- Στις 29/11/1997 συμπληρώθηκαν 6 μήνες από το θάνατο του Γιάννη Χριστοδούλου. Εψάλη τρισάγιο στον τάφο του στη Ραφήνα όπου παραυρέθηκαν στενοί συγγενείς και ο ανηψιός του Παναγ. Γ. Χριστοδούλου.

ΤΡΑΓΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ (ΦΩΤΗΣ ΜΠΑΡΛΑΣ)

Τραγωδία από αυτές που συγκλονίζουν μια οικογένεια όταν συμβεί, έπληξε το σπίτι της Πάτρας και του Γιάννη Μπάρλα (κόρη της Κρυστάλλως Μώρη-Τζιμούση) στον μακρινό Καναδά. Ο γιός τους Φώτης, έπεσε θύμα τροχαίου ατυχήματος στα 22 του

χρόνια και η οικογένεια του θρηνεί τον άδικο χαμό ενός παλληκαριού γεμάτου όνειρα και κέφι για ζωή.

Στη μνήμη του η γιαγιά του Κρυστάλλω μας έστειλε 40 δολ.

Στο βαρύ πόνο τους, εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια.

ΤΑΞΕΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο Γενικός Γραμματέας του Συνδέσμου μας Λάμπρος Ζήση Αχλαδάς και η σύζυγός του Ντίνα επισκέπτονται για δύο μήνες την Αμερική όπου είναι εγκατεστημένα τα αδέρφια τους.

Πρώτος σταθμός το Λος Άντζελες όπου και η πολυμελής οικογένεια των Χριστίδων (Καμπετσαίοι). Ευχόμαστε να περάσετε καλά.

ΟΜΟΡΦΗ ΡΟΥΜΕΛΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ

Με φωτογραφίες από τοπία του χωριού μας στην εφημερίδα Αθ/κά Νέα της 21/12/1997 σελ. 20 ο Ι. Μ. Παπαδόπουλος στοχάζεται πόσο ωραία είχε περάσει Χριστούγεννα στη Ρούμελη και γράφει:

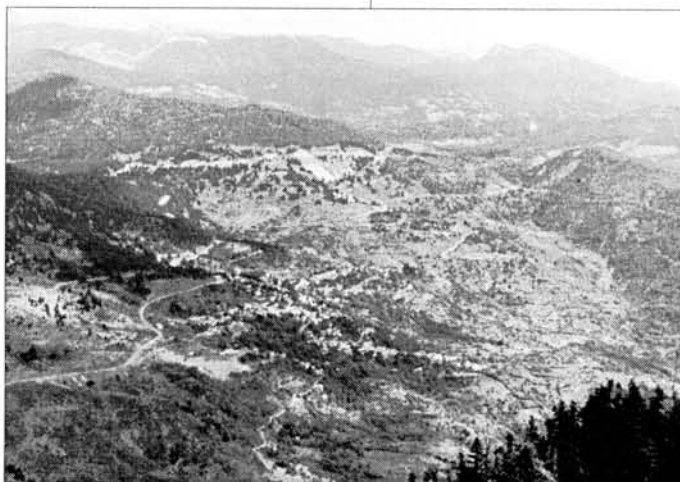
Αλήθεια, πόσοι από εσάς έχετε επισκεφθεί την πανέμορφη και άκρως... χειμωνιάτικη Ρούμελη; Όσοι απαντήσετε καταφατικά, τότε σίγουρα θα έχετε διαπιστώσει ιδίοις όμμασι τις ομορφιές του συγκεκριμένου γεωγραφικού σημείου της χώρας μας. Όσοι, όμως, απαντήσετε αρνητικά, τότε... χάνετε!

Όταν μιλάμε για Ρούμελη, αναφερόμαστε -για τους μη γνώστες- στην κατάφυτη περιοχή ανάμεσα στην Οίτη και την Γκιώνα. Πρόκειται για μια μοναδικής ομορφιάς περιοχή γεμάτη με (χιονισμένα επί το πλείστον) έλητα, την οποία μπορείτε να προσεγγίσετε εύκολα από την εθνική οδό Αθηνών - Λαμίας, στρίβοντας στο ύψος των θερμοπυλών προς Άμφισσα μέχρι το χωριό Μπράθος. Απ' εκεί οι ταμπέλες θα σας οδηγήσουν στα πολλή χωριά που απλώνονται σε όλη την έκταση της Ρούμελης. Μην ξεχάσετε, βέβαια, τις αντιοθιοθητικές αλυσίδες, καθώς όλοι οι ασφαλιτόδρομοι που οδηγούν στα χωριά είναι εξαιρετικά επικίνδυνοι όταν εμφανιστούν οι πρώτες νιφάδες χιονιού!

Το πιο γνωστό χωριό της Ρούμελης είναι η Παύλιανη, η οποία βρίσκεται «σκαρφαλωμένη» στα 1.100 μέτρα και χωρίζεται στην Άνω και στην Κάτω Παύλιανη που απέχουν μεταξύ τους 1.500 μέτρα κι ανάμεσά τους κிடά ένα ρέμα. Εάν βρεθείτε στην Παύλιανη, μη λησμονή-

σετε να κάνετε μια βόλτα μέχρι το Λιδορίκι. Η διαδρομή, μέσα στα έλητα, είναι καταπληκτική, από τις ομορφότερες χειμερινές διαδρομές της χώρας μας. Πολλές ομορφιές έχει και η Καλοσκοπή, το κεφαλοχώρι της Γκιώνας, το οποίο απέχει μόλις οκτώ χιλιόμετρα από την Παύλιανη και βρίσκεται σε υψόμετρο 1.300 μέτρων. Από

την Καλοσκοπή θα μπορείτε (καιρού επιτρέποντος) να δείτε τη θέα των χωριών της Ρούμελης να απλώνεται μπροστά σας. Έπειτα μπορείτε να πάρετε κάποιο από τα πολλή μονοπάτια και να περάσετε από το μικρό χωριουδάκι. Προσοχή, όμως, διότι ενώ η Οίτη είναι εύκολη στο περπάτημα, τα μονοπάτια της Γκιώνας είναι δύσβατα και κρύβουν πολλή παγίδες. Πρέπει, λοιπόν, να έχετε τα μάτια σας δεκατέσσερα! Τέλος μην παραλείψετε να επισκεφθείτε το μοναδικό (λόγω θέας) Πανουριά, καθώς και τα μικρότερα χωριά Μαυρολι-

Το χωριό μας όπως φαίνεται από τη Λειρίτσα.

(Φωτογραφία: Κων. Χαμηλού)

θάρι και Στρώμη.

Για τη διαμονή σας μπορείτε να απευθυνθείτε στους ξενώνες που υπάρχουν στην Παύλιανη και στο Μαυρολιθάρι, καθώς και στα σπίτια των υπόλοιπων χωριών, όπου υπάρχουν λιγοστά κρεβάτια. Όσο για το φαγητό σας, στην Παύλιανη, στον Πανουριά και στην Καλοσκοπή υπάρχουν διάφορα ταβερνάκια, ενώ στο Μαυρολιθάρι ο ξενώνας διαθέτει εστιατόριο. Τέλος μην ξεχάσετε να... φουλάρετε με βενζίνη το ρεζερβουάρ του αυτοκινήτου σας φτάνοντας στην Κάτω Παύλιανη, καθώς το πλησιέστερο πρατήριο βενζίνης βρίσκεται στο Λιδορίκι.

Την εφημερίδα μας έστειλε ο χωριανός μας επιχειρηματίας Παναγιώτης Αθαν. Κυριάκης (Αγίου Γεωργίου 13, Χαλάνδρι). Τον ευχαριστούμε θερμά.

ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ - ΠΕΡΑΣΕ ΤΟ ΚΑΚΟ

Το θέμα της υγείας τεσσάρων χωριανών μας, μας ανησύχησε τον περασμένο χειμώνα, ευτυχώς όμως σήμερα πάνε όλα καλά.

Ο λόγος για:

α. Τον Γιώργο Κολλύρη, που ένα ατύχημα με την καρδιά του τον οδήγησε στο νοσοκομείο «Αλεξάνδρα» για 10 ημέρες, όπου οι ειδικοί καρδιολόγοι πρόλαβαν κάθε απρόοπτο, και τώρα μας πληροφορούν ότι μπορεί άνετα να επαναρχίσει την σχετι-

κή με τα κοινά δραστηριότητα του και να διατηρήσει τη θέση του δεξιού ψάλτη στον Άγιο Γεώργιο (αριστερά πάντα από τον Καραμήτρο).

β. Ο Κώστας Ευαγ. Δανιήλ, σε πείσμα των ταλαιπωριών του βγήκε και αυτή τη φορά νικητής από το νοσοκομείο Άμφισσας και το συγκινητικό, είναι ότι κατά την έξοδο του θυμήθηκε το Σύνδεσμό μας και παρείγγειλε να του κρατηθεί το Ημερολόγιο του 1998. Στη διάθεσή σου είναι Κώστα.

γ. Το Γιώργο Πριόβολο (Κουγιούφα) που χειρουργήθηκε από το χωριανό μας γιατρό Ευάγγ. Παπαεναγγέλου για στομαχικές ανωμαλίες στον Ερυθρό Σταυρό.

δ. Το Γιώργο Θεοχάρη, πρόεδρο του Αθλητικού μας Ομίλου, που μετά από ατύχημα με τη μηχανή στην οποία επέβαινε, έπαθε ρήξη χιαστού και υπεβλήθη σε εγχείρηση η οποία στέφθηκε με επιτυχία.

Και στους τέσσερις ευχόμαστε να είναι σιδερένιοι.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Τα χαμόγελα και η ζεστή ατμόσφαιρα ήταν τα χαρακτηριστικά στην εκδήλωση που οργάνωσε ο Σύνδεσμός μας στις 11/3/1998 στο ξενοδοχείο NOVOTEL.

Η αίθουσα του ξενοδοχείου πλημμύρισε από φίλους και εκλεκτά μέλη της Κουκουβιστιανής κοινωνίας.

Η άψογη οργάνωση, η ζεστή φιλοξενία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, η υποδειγματική τάξη και ο εντυπωσιακός μπουφές συνέθεταν την ωραία εικόνα της εκδήλωσης.

Και επειδή συνέπεσε με τον εορτασμό της ημέρας της Γυναίκας και για να τιμήσουμε την μάνα μας, την αδελφή μας, τη σύζυγο, τη φίλη μας, μίλησε η χωριανή και γιατρός και πρόεδρος των πολυτέκνων επιστημόνων γυναικών Μαρία Παπαευαγγέλου-Πριόβολου με τα ακόλουθα λόγια:

«Η ημέρα της Γυναίκας γιορτάζεται για να τιμήσουμε την παρουσία της γυναίκας στη ζωή μας. Να τιμήσουμε την προσφορά της γυναίκας ως αδελφής, ως συζύγου, ως μάνας. Ακόμη τιμούμε τη γυναίκα ως ισότιμο σύντροφο και συνεργάτη του άνδρα στο έργο το οποίο φτιάχνουν και οι δύο στη ζωή, είτε αυτο το έργο αφορά την οικογένεια, είτε το επάγγελμα, είτε τον κοινωνικό τομέα. Αυτή την ημέρα λοιπόν υπενθυμίζεται με έμφαση η αναγκαιότητα της ισοτιμίας μεταξύ ανδρών και γυναικών.....

.....

Η Ελλάδα σήμερα έχει ένα από τα πιο προοδευτικά συντάγματα της Ευρώπης. Η ιστορία μας είναι γεμάτη από πληθώρα γυναικείων μορφών που διαδραμάτισαν φωτισμένο και ηγεμονικό ρόλο για το Έθνος και την κοινωνία μας.

Στις μέρες μας όμως η γυναίκα, παρ' όλη τη πρόοδο και την ελευθερία την οποία απολαμβάνει στις επιλογές της, συνεχίζει εντούτοις να καταβάλλει βαρύ τίμημα. Και το τίμημα για την ισοτιμία της με τον άνδρα (μόρφωση και επάγγελμα) είναι η μη ολοκλήρωσή της ως γυναίκας-μητέρας ή η υπογεννητικότητα. Δηλαδή συχνά και πάλι η γυναίκα καλείται να διαλέξει μεταξύ οικογένειας και σταδιοδρομίας ή όταν συνδυάζει και τα δύο δεν αποκτά τον απαιτούμενο αριθμό παιδιών εκείνο δηλαδή τον αριθμό που χρειάζεται η κοινωνία για να αναπαραχθεί. Έτσι πολύ γρήγορα το αίτημα της σύγχρονης ευρωπαϊάς δεν θα είναι ίση αμοιβή για ίσο ποσό εργασίας, αυτό ήδη της παρέχεται. Οι οικονομίες των χωρών της Ευρώπης δεν βρίσκουν λύσεις στα προβλήματά τους χωρίς τη συμμετοχή των γυναικών. Η γυναίκα της επόμενης δεκαετίας θα είναι οπωσδήποτε εργαζόμενη μ' ένα σκληρό ενδεχομένως ωράριο και η μητρότητα θα είναι μια οικογενειακή υπόθεση (οικογενειακός προγραμματισμός λέγεται σήμερα και με χαρτί και μολύβι), με μικρή κοινωνική υποστήριξη (πλημμελής ανάπτυξη βρεφονηπιακών σταθμών κ.λ.π.). Το αίτημα λοιπόν της σύγχρονης Ευρωπαϊάς και βεβαίως και της Ελληνίδας θα παραμένει η κατοχύρωση των δικαιωμάτων της γυναίκας στην ολότητά τους: στο

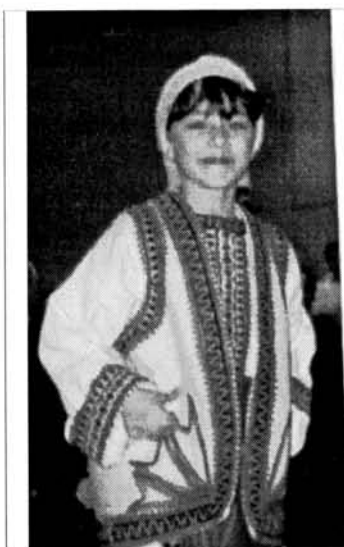
επάγγελμα και στη μητρότητα. Διότι αλλιώς θα έχουμε τη δημιουργία δύο ειδών γυναικείων ομάδων και τη διεκδίκηση της ισότητας απ' την αρχή.

Υπάρχει ένα εύλογο ερώτημα: Γιατί η γυναίκα της περασμένης γενιάς αποκτούσε πολλά παιδιά; Πολλοί θα απαντήσουν ότι η γυναίκα εκείνης της εποχής δεν είχε άλλη δυνατότητα επιλογής. Η αλήθεια δεν είναι ακριβώς αυτή. Δεν είχε ευρύ φάσμα επιλογών, αλλά ήταν και εκείνη εργαζόμενη. Ας πάρουμε παράδειγμα την αγρότισσα. Δουλειά στο χωράφι άφθονη.

Επιστροφή στο σπίτι με τα πόδια, πίσω από το μουλάρι που κουβαλούσε τον άνδρα. Δουλειά στο σπίτι ατέλειωτη χωρίς πλυντήριο ρούχων, χωρίς πλυντήριο πιάτων και ηλεκτρικές σκούπες και κουζίνες. Και τα παιδιά πολλά και η φροντίδα με λίγα μέσα. Και βέβαια η γυναίκα του χωριού και της επαρχίας στις δύο προηγούμενες γενιές έχανε και το όνομά της κι άκουγε στο όνομα του άντρα της: Η Μήτσαινα, η Γιώργαινα... ή και στο επίθετο: η Τσίγαινα, η Σταϊκίδαινα... Όμως για τον ίδιο τον άντρα της ήταν η ΚΥΡΑ του. Κι όταν μιλούσαν για τα παιδιά της έλεγαν: ο Μανώλης της Μαρίας, ο Κώστας της Λενιώς. Της αναγνωριζόταν το κύρος της αφέντρας του σπιτιού, της πρώτης δασκάλας και κατηγήτρας των παιδιών της. Κλεισμένη στο σπίτι. Ναι. Μα το σπίτι ποτέ δεν το ένιωσε για φυλακή. Ήταν το πλοίο που το «κουμαντάριζε» με όλους τους καιρούς. Το σπίτι ορφάνευε απ' αυτήν.

Σήμερα στο όνομα της ισότητας η γυναίκα πολλά έχει κερδίσει και πολλά έχει χάσει. Κουράζεται εύκολα, μέσα σ' όλες τις ευκολίες. Η Μήτσαινα ξεκουραζόταν με τη ρόκα, τον αργαλειό, το κέντημα, το ράψιμο. Σήμερα η γυναίκα, κάτω από το βάρος των υποχρεώσεων «σπάζει» κι έχει ανάγκη ηρεμιστικών, ψυχοφαρμάκων ή και ψυχολόγου-ψυχιάτρου, για ν' αντιμετωπίσει νευρώσεις, φοβίες, οργανικές παθήσεις με ψυχοσωματικό υπόβαθρο. Η Γιώργαινα δεν ήξερε τίποτα απ' αυτά. Έκανε το σταυρό της, άναβε το καντήλι της κι έβρισκε την ισορροπία της στις φουρτούνες της ζωής που πάντοτε υπήρχαν.

Απόψε λοιπόν που γιορτάζουμε τη Γυναίκα

Την ωραία όμως αυτή εκδήλωση έκλεψαν οι κοπέλλες του χορευτικού μας συγκροτήματος Εύη Σερέτη, Γιάννα Γρηγοροπούλου, Γιώτα Βασιλείου, Έφη Καραβά. Ιδιαίτερη όμως εντύπωση προκάλεσε η μικρή (ετών 7) Μαρία Ν. Αντωνίου με την άψογη εκτέλεση όλων των παραδοσιακών χορών (τσάμικο, συρτό, χασάπικο κ.λ.).

θάθελα να τιμήσω μια γυναίκα της προπερασμένης γενιάς και σεις μια αντίστοιχη γυναίκα με παρόμοια χαρακτηριστικά. Θάθελα να τιμήσω μια αρχοντοπούλα των βουνών. Την γιαγιά μου τη Μαρία την Πριοβολίνα. Την θυμάμαι πράη με απέρατη καλοσύνη για όλα τα παιδιά της και τα εγγόνια. Η αγάπη της ήταν κανόνας καθημερινής πρακτικής και άποψης. Και η βαθειά αγάπη της για όλα τα παιδιά της γινόταν κανόνας ηθικής και δικαιοσύνης. Μου την περιγράφουν πολύ εργατική. Συμπληρώνω και δυναμική καθώς την παρατηρώ στις φωτογραφίες.

Αποφασιστική και φιλόδοξη αφού μέσ' από τη φτώχεια της αγωνίστηκε για να προωθήσει τα παιδιά της. Αγωνίστηκε για τα πολλά παιδιά της, κι ίσως γι' αυτό να έδινε την εντύπωση της «σκληρής». Η τρυφεράδα της όμως είχε την καθαρότητα και την δροσιά των βουνών. Δεν θα ξεχάσω όταν κάποτε, ως μικρό και πεισματάρικο παιδί, είχα καταφέρει να της μελανιάσω το χέρι στην προσπάθειά μου να κάνω το δικό μου. Όταν μετά από λίγο ήρθε να την δει ο μικρός της γιός και τη ρώτησε «Μάνα που χτύπησες»; Εκείνη απάντησε: «Στο μάνταλο της πόρτας παιδάκι μου», ενώ συγχρόνως μου έριχνε το πιο γλυκό και τρυφερό βλέμμα που θυμάμαι στη ζωή μου. Μου είχε διδάξει το μέτρο αγάπης αλλά και ευαισθησίας και τρυφερότητας που έφθανε μέχρι το επίπεδο μιας 7χρονης εγγονής. Η γιαγιά μου η Πριοβολίνα δεν αγωνίστηκε για τη δόξα και την αναγνώριση, για την προσωπική της προβολή και παραδοχή. Δεν ήταν καταναλωτική. Αγωνίστηκε με αυτοθυσία και με το όραμα ν' αναστήσει τα παιδιά της.

Η σημερινή μάνα το ίδιο δεν κάνει; θα μου πείτε. Υπάρχει μια διαφορά. Η νεαρή μητέρα σήμερα λειτουργεί με άλλο κώδικα. Προτάσει τα δικαιώματά της, το ατομικό της πρόγραμμα ζωής, την οικονομική της ανέλιξη. «Να χαρεί βρέ παιδί μου τη ζωή» έ και

αν «τύχει» θα κάνει και κανένα παιδάκι. Αυτοθυσία και όραμα. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά της σημερινής ελληνίδας από τη γιαγιά της. Μήπως είναι καιρός να μιμηθούμε τις γιαγιάδες μας; Να τους μοιάσουμε στη δύναμη και την αρετή; Και το όραμα; Τί όραμα έχει η σημερινή μητέρα; Έχει προσδοκίες για τα παιδιά της. Αλλά μήπως θα πρέπει να σκεφθεί και γιατί όχι να οραματισθεί ότι από αυτήν θα γεννηθεί η καινούργια γενιά της Ελλάδας;».

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΕΥΑΓΓΕΛΟΥ (Ιατρός)
Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Στην Κυριακάτικη «Καθημερινή» της 1ης Μαρτίου 1998, διάβασα όσα ενδιαφέρονται επαινετικά και συγκινητικά έγραψε για τους αείμνηστους Γ. Τ. Κόλλια και Χρήστο Μαλεβίτση ο ΤΗΛΕΦΩΣ και - στην ίδια στήλη - ο πρόεδρος του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας κ. Αθ. Μαλεβίτσης.

Επιτρέψτε μου να προσθέσω δύο λόγια για τους Καλοσκοπιτές αυτούς, που είχα το προνόμιο να είμαι συνεργάτης τους.

Για πολλά χρόνια και οι δύο αυτοί εργάτες του πνεύματος πρόσφεραν αφιλοκερδώς τις υπηρεσίες τους σαν μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών (ΕΚΚΕ) στο οποίο ήμουν γενικός διευθυντής.

Ο Χρήστος Μαλεβίτσης που αρχικά υπήρξαμε συνάδελφοι στην Εθνική Στατιστική Υπηρεσία (Ε-ΣΥΕ), πρόσφερε πολλά και ως στατιστικός. Πτυχιούχος της ΑΣΟΕΕ, διορίστηκε στην ΕΣΥΕ έπειτα από αδιάβλητες και αυστηρές εξετάσεις, που εκείνη την εποχή ανάδειξαν εκλεκτά στελέχη της υπηρεσίας αυτής, στα οποία στηρίχθηκε για να την αναδιοργανώσει και αναπτύξει ο μακαρίτης Πέτρος Κουβέλης, επίσης μέλος του Δ.Σ. του ΕΚΚΕ.

Ο Χρήστος Μαλεβίτσης ανήκει σε μια αξιόλογη ομάδα νέων επιστημόνων τότε, ανδρών και γυναικών που μετεκπαιδεύτηκαν στο εξωτερικό και από το 1955 δούλεψαν σκληρά, αποτελεσματικά, με ενθουσιασμό και σπάνιο αίσθημα δημοσιοϋπαλληλικού χρέους μέσα στην ΕΣΥΕ.

Είναι ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτο ότι ο Χρήστος Μαλεβίτσης αν και αφοσιωμένος στα καθήκοντά του στην ΕΣΥΕ, κατάφερε με τη συμπαράσταση και της συζύγου του Κικής, να διατρέψει και στη φιλοσοφία και στα γράμματα.

Στους παλιούς συναδέλφους της ΕΣΥΕ και του ΕΚΚΕ, αναγνώστες της «Καθημερινής», μετά την εκδημία του την 1η Μαρτίου 1997 λείπει πολύ ο Χρήστος Μαλεβίτσης, που είχαμε συνηθίσει να τον διαβάζουμε τακτικά στην εφημερίδα σας, για να προβληματιστούμε μαζί του για τα καθημερινά και για τα αιώνια...

ΗΛΙΑΣ Π. ΔΗΜΗΤΡΑΣ π. καθηγητής Παντείου Παν/μίου

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Καλό μήνα, με μάθημα Γεωγραφίας στ' Αδάμ τ' αλώνι, 1942!

Κυριακή, 1 Μαρτίου, της Τυροφάγου... Όπως έχουμε υποσχεθεί, κάθε πρωτομηνιά θα δίνουμε τη φωτογραφία από το Ημερολόγιο του Πολεμικού Μουσείου, όσο δεν φθάνουν διαμαρτυρίες «έλεος!».

Μια τάξη με σκεπή τον ουρανό κάπου στην Γκιώνα, είναι ο τίτλος, ταιριαστός που έχει βάλει η ιστορικός κ. Βαρβάρα Μ. Μπαλαμπανέρη - Ξάνθη που επιμελήθηκε την έκδοση, με τις σπάνιες και συχνά άγνωστες φωτογραφίες της δεκαετίας του '40 από το Αρχείο του Μουσείου. Αυτή η φωτογραφία έχει τύχη. «Δάσκαλος είναι ο μετέπειτα καθηγητής του πανεπιστημίου Αθηνών Γεώργιος Τ. Κόλλιας» γράφει το Ημερολόγιο.

Να όμως που μας ήρθε γράμμα έγκαιρα, από τον κ. Αθανάσιο Μαλεβίτη, για το Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδος, που δίνει πολλές λεπτομέρειες.

«Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη στη θέση «Τ' Αδάμ τ' αλώνι» (το αλώνι του Αδάμ) στο ορεινό χωριό Καλοσκοπή (η παλιά Κουκουβίστα) του Νομού Φωκίδας, επαρχία Παρνασσίδος, υψόμετρο 1.140 μ., όπου και οι πηγές του ποταμού Κηφισού. Πιθανή χρονολογία που έχει τραβηχτεί η φωτογραφία είναι το καλοκαίρι του 1942. Ο εικονιζόμενος που παραδίδει το μάθημα της Γεωγραφίας είναι ο καταγόμενος από την κοινότητά μας Γεώργιος Τ. Κόλλιας (1906-1973), υπάλληλος τότε της Εθνικής Βιβλιοθήκης και μετέπειτα καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, που είχε πάρει άδεια από την υπηρεσία του και ανέβηκε στο χωριό για να συγκεντρώσει λαογραφικό υλικό. Μυημένος στην Εθνική Αντίσταση, συνεργάστηκε με δύο συνδέσμους της Αγγλικής Αποστολής στην Ελλάδα, τον Αλ. Σεφεριάδη και τον Νικ. Χατζημιχάλη και οργάνωσαν τις ρίψεις συμμαχικού πολεμικού υλικού στα βουνά της Καλοσκοπής το οποίο παρέδωσαν στην ομάδα του Αρη Βελουχιώτη. Τον σύνδεσμο μάλιστα Αλ. Σεφεριάδη τον συνέλαβαν μαζί με άλλους 180 άνδρες του χωριού στις 28.10.1942 οι Ιταλοί και τους έκλεισαν για έξι μήνες σε στρατόπεδο των Θηβών. Τα σπίτια του χωριού πυρπολήθηκαν δύο φορές από τους Γερμανούς στις 18/4 και 15/8/1944. Οι κάτοικοι του χωριού, γεωργοί και κτηνοτρόφοι την εποχή τουλάχιστον της φωτογραφίας, τρέφουν ιδιαίτερη εκτίμηση στα γράμ-

ματα και το ωραίο και ιδανικό τους είναι η μόρφωση των παιδιών τους. Γι' αυτό δεν άφησα

Αγόρια, κορίτσια, φτωχικά αλλά καθαρά ντυμένα, ξυπόλυτα, ζωσμένοι τον τορβά με το κολατσιό, στριμωγμένα σαν τα σπουργίτια, με το τραγικό χρώμα για θρανίο. Σκυμμένος ο μετέπειτα καθηγητής Πανεπιστημίου Γεώργιος Τ. Κόλλιας (1906-1973) γράφει με κιμωλία στον μαυροπίνακα «τι εστί Όρος». Κατοχή, δύσκολοι καιροί, με το κοστούμι, όπως πρέπει στον δάσκαλο, πλαταίνει, στ' αλώνι, τους ορίζοντες των μικρών συμπατριωτών του... Ποιός ή ποιά από την τάξη θα μας γράψει (Φωτογραφία από το Ημερολόγιο '98 «Τα παιδιά του πολέμου» του Πολεμικού Μουσείου).

την ευκαιρία, τα δύσκολα εκείνα χρόνια να αξιοποιήσουν την παρουσία του μορφωμένου χωριανού τους.

Ένας χρόνος χωρίς τον Χρήστο Μαλεβίτη

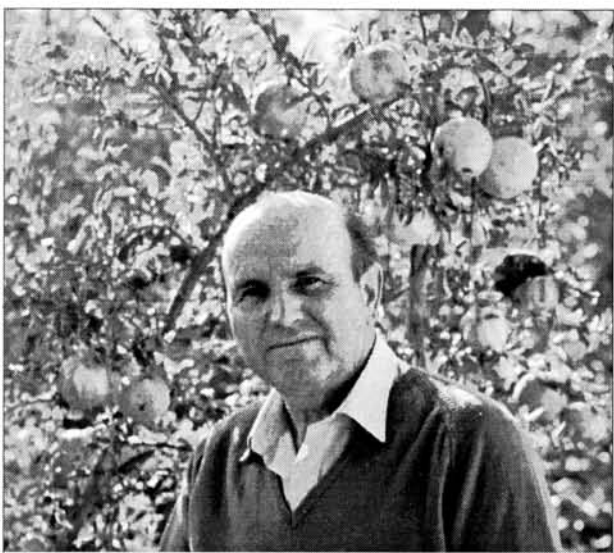
»Επόμενο ήταν -συνεχίζει το ωραίο το γράμμα ο κ. Αθ. Μαλεβίτης- από έναν πολιτισμό που έχει δημιουργηθεί από την παλαιότερη εποχή και του τον χαρακτηρίζει ευγένεια και η θρησκευτικότητα να ξεχωρίζουν ορισμένα τέκνα και να διαπρέπουν με πανελλήνιο ακτινοβολία -όπως ήταν και ο αξιόλογος διανοητής και επί δέκα χρόνια συνεργάτης της «Χρήστος Μαλεβίτης», που την 1η Μαρτίου συμπληρώνεται ένας χρόνος από το θάνατό του (Από το Σημειωματάριο της εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 1998.

Ένας χρόνος χωρίς τον Χρήστο Μαλεβίτη που μέσα από τα χρονογραφήματά του ήταν σε θέση να ξεπρόβαλλε, πρώτο άγγελμα της άνοιξης, το ανθισμένο κλαδί της μυγδαλιάς. Τώρα ξέρουμε σε τι καθαίο αέρα είχε μεγαλώσει και με

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 1/3/1998

στέρα εφόδια ξεκίνησε κι έφθασε εκεί που έφθασε ως να 'ρθει η ώρα του αποχαιρετισμού. Ευχαριστούμε την κ. Κική Μαλεβίτση για τα 3 βιβλία που μας έστειλε, τα οποία κυκλοφόρησαν μετά την εκδημία του. «Η ζωή και το πνεύμα» (έκδ. Παρουσία), «Ο τραγικός λόγος» (έκδ. Δωδώνη) και «Ο Νεοελληνικός λόγος» (έκδ. Αρμός). Οι δικοί μας ζούνε, μέσα από την αγάπη μας και μέσα από το έργο τους...

Ευχαριστούμε τον κ. Αθ. Μαλεβίτση και το Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδος, που αξιοποιούν τις αναμνήσεις τους με τόση αγάπη και σεβασμό! Δύο φωτογραφίες, ένα μάθημα Γεωγραφίας, μία αξέχαστη Κυριακή! Καλή Σαρακοστή!

Ενας χρόνος πέρασε χωρίς το Χρήστο. Η πρώτη του Μάρτη 1997 ήταν δική του ημέρα. Ήταν η ημέρα που έδωσε τη μάχη με το θάνατο και την έχασε. Η σκιά του όμως και ο στοχαστικός του λόγος δεν έπαψε να πλανάτε γύρω μας ούτε στιγμή, μέσα από την πληθώρα των βιβλίων του που μας άφισε φεύγοντας. Στο χρόνο που πέρασε τρία νέα βιβλία του εκδόσησαν τις προθήκες των βιβλιοπωλείων αυτός όμως δεν ευτύχισε να τα καμαρώσει. Η προσφορά του Χρίστου στα Ελληνικά γράμματα ακόμα δεν αξιολογήθηκε όσο θα του άξιζε. Ο ίδιος όσο ζούσε υπήρξε μετριοπαθής και ποτέ δεν θέλησε να προβληθεί αυτός ακριβώς που ήταν

Φεύγοντας άφησε πίσω του μέσα από τα γραπτά του της φιλοσοφικές και βαθυστόχαστες σκέψεις του κληρονομιά για της επόμενες γενιές και το γεγονός αυτό ακριβώς το Χρίστο τον έκανε θάνατο για τα Ελληνικά γράμματα.

Αιώνια του η μνήμη

Ακόμη μια επιστολή στην «Καθημερινή»
11/3/98

Μνήμη Χρήστου Μαλεβίτση

Την 1η Μαρτίου έκλεισε χρόνος απ' όταν ο Χρήστος Μαλεβίτσης, αυτό το αστέρι των μερών μας, δεν είναι πια ανάμεσά μας. Το Σάββατο 28.2.98 τον θυμήθηκαν οι φίλοι του, στο μνημόσυνο που τελέσθηκε σεμνά κι απέριττα στο ναό της Αγίας Φιλοφάνης του ομώνυμου προαστίου.

Ας αναφερθούμε για λίγο στη μνήμη αυτού του εξαιρετικού ανθρώπου, που διαπότισε με τα απαράμιλλα κείμενά του τη σύγχρονη πνευματικότητα. Είναι γνωστό πως οποιαδήποτε παράγραφο θελήσει κανείς να απομονώσει από το κείμενο που είναι ενταγμένη, θα διαπιστώσει πως ωστόσο, έχει αυτοτέλεια και ένα νόημα ολοκληρωμένο. Δε νομίζουμε πως είναι πολλοί συγγραφείς που το έργο τους προσφέρει τέτοιες εγγυήσεις στον απορρημένο και απαιτητικό αναγνώστη.

Πιστεύουμε πως το αηδόνι αυτό της φιλοσοφίας, καταγράφηκε στις καρδιές των επιγενομένων σαν ένας από τους σημαντικότερους ταγούς στο δεύτερο ήμισυ αυτού του αιώνα.

Όταν ο Χ.Μ. στον πρόλογό του βιβλίου του «Ο νεοελληνικός λόγος» (που εκδόθηκε μεταθανάτια) έγραφε πως «οι αυθεντικοί συγγραφείς είναι θάνατοι επειδή εξακολουθούν να πηγάζουν προς συνάντησή τους οι γενεές των επιγενομένων», ούτε καν υποπτευόταν πως το έργο του θα ενταχθεί σε μία ανάλογη κλίμακα.

Δεν ήξερε πως ανήκει κι αυτός «στους αποκαλυπτικούς συγγραφείς» που ταρακούννησαν δημιουργικά τη συνείδηση των συγκαιρινών τους.

Ας μας επιτραπεί να καταθέσουμε ευλαβικά το σεβασμό μας στην ιερή μνήμη του, με αισθήματα βαθιάς ευγνωμοσύνης για την υψηλή και τόσο υποβλητική διαδαχή του.

ΘΑΜΕΙΑ Β. ΤΣΑΡΝΑ

Η ΜΑΡΤΙΑΤΙΚΗ ΘΕΟΜΗΝΙΑ

Στο τέλος Μαρτίου βρεθήκαμε σε πλήρη βαρυχειμωνιά με χιονοπτώσεις, ανέμους και ασταμάτητη βροχή. Τα στοιχεία αυτά της φύσης υπερέβησαν τους φυσικούς νόμους και ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο.

Η εικόνα έγινε πιο τραγική στο χωριό όπου το ύψος του χιονιού ξεπέρασε το 1,5 μέτρο και η διακοπή του ρεύματος το βύθισε στο σκοτάδι.

Δραματικές όμως ήταν οι στιγμές για τον αντιπρόεδρο του χωριού μας, από τους μοναδικούς νέους που έχουν απομείνει σήμερα στο χωριό, Γιάννη Αποστολόπουλο, που εφαρμόζει την εντολή «Να δίνουμε ένα χειτώνα και να μην κρατάμε κανένα».

Θέλοντας λοιπόν να εξυπηρετήσει κατοίκους της Μουσονίτσας, που είχαν αποκλειστεί λόγω του καιρού προσφέρθηκε και τους μετέφερε μέσα σε δύσκολες καιρικές συνθήκες στο σταθμό του Μπράλλου συντροφιά με τον Αλβανό Τέλη. Στην επιστροφή τους, όμως έμειναν εγκλωβισμένοι στη θέση Νεράκι (δύο χιλιόμετρα έξω από το χωριό) από το απόγευμα της Τετάρτης 23/3 μέχρι το μεσημέρι της Παρασκευής 27/3/1998.

Η καθυστέρηση επιστροφής τους στο χωριό ανησύχησε τον πρόεδρό μας Γεώργιο Αυγερινό και στράφηκε προς την κινητοποίηση της κρατικής μηχανής. Η κινητοποίηση ήταν άμεση. Τα μηχανήματα τέθηκαν στην εξυπηρέτηση του ατυχήματος. Ειδικό ερπυστριοφόρο μηχανήμα της Δ.Ε.Η. με οδηγό τον Ηλία Γιαννέλη και συντροφιά τους χωριανούς μας Κώστα Χαρ. Ματθαίο, Γιάννη Γεωργίου-Νάκο, και Βασίλη, Κυριαζή (Κτσαλέ) που ανέλαβαν να παίξουν το ρόλο του παντοδύναμου ήρωα, τα έβαλαν με τα στοιχεία της φύσεως, έφτασαν στον τόπο του εγκλωβισμού και μας έφεραν τη χαρμόσυνη είδηση της σωτηρίας.

Νάστε καλά και σας ευχαριστούμε.

Ας δούμε όμως πώς περιέγραψε το συμβάν ο δημοσιογράφος της Εφημερίδας «Τα Νέα» της 28/3/98 Γιώργος Παλαμιώτης:

«Μου είχε απομείνει υπομονή μόνο για ένα 24ωρο ακόμα. Περισσότερο δεν μπορούσα να αντέξω. Προσπαθούσαμε να διατηρήσουμε την κυκλοφορία του αιματος, τρίβοντας ο ένας τα πόδια του άλλου».

Αυτά ήταν τα πρώτα λόγια του 37χρονου Ιωάννη Αποστολόπουλου, όταν στις 12.30 το μεσημέρι, το ειδικό ερπυστριοφόρο όχημα της ΔΕΗ τον εντόπισε μαζί με τον 30χρονο Αλβανό Ελία Μπάιτς μέσα στο σκεπασμένο από χιόνι αυτοκίνητό του, στη βοτυνοκορφή του Παρνασσού, (Γκιώνας) 5 μόλις χιλιόμετρα από το χωριό του, την Καλοσκοπή.

«Ήταν ατέλειωτες και εφιαλτικές οι ώρες και ο ένας έδινε κουράγιο στον άλλο. Πάντως ελπίζαμε συνεχώς ότι τα σωστικά συνεργεία θα έφταναν κάποια στιγμή», είπε ο 37χρονος Ιωάννης Αποστολόπουλος, που είναι και αντιπρόεδρος της Κοινότητας Καλοσκοπής.

Η περιπέτειά τους άρχισε το απόγευμα της περασμένης Τετάρτης, όταν ο ίδιος προσφέρθηκε - παρά τη χιονόπτωση - να μεταφέρει στο σιδηροδρομικό σταθμό Μπράλλου άλλους συγχωριανούς του, που αναχώρησαν για την Αθήνα από το

φόβο μήπως αποκλειστούν.

Αν και οι συγχωριανοί του έφτασαν στην Αθήνα, μάταια περίμεναν τον ίδιο να επιστρέψει στο χωριό του.

«Μας ειδοποίησαν την Πέμπτη το πρωί και αρχίσαμε τις έρευνες τις οποίες έκαναν περισσότερο δύσκολες οι κακές καιρικές συνθήκες, η σφοδρή χιονοθύελλα και η πυκνή ομίχλη», λέει ο αστυνομικός υποδιευθυντής Φωκίδας Χριστόφορος Πατσιαντάρας που για 40 ώρες ήταν συνεχώς επικεφαλής των ερευνών.

Το απόγευμα της Πέμπτης έγινε η πρώτη προσπάθεια με εκχιονιστικά μηχανήματα αλλά το ύψος του χιονιού που ξεπερνούσε το 1,5 μέτρο δεν τους επέτρεψε να συνεχίσουν και έτσι η προσπάθεια σταμάτησε στις 8 το βράδυ της Πέμπτης.

Δύο ώρες αργότερα μεταφέρθηκε στη Γραβιά και από εκεί στο 51ο χιλιόμετρο της Εθνικής Οδού Λαμίας - Άμφισσας ένα ειδικό ερπυστριοφόρο μηχανήμα της ΔΕΗ που έχει τη δυνατότητα να κινείται πάνω στο χιόνι.

«Ξεκινήσαμε από τη Γραβιά στις 11 το βράδυ και φτάσαμε στις 2.30 τα ξημερώματα της Παρασκευής στο 51ο χιλιόμετρο αφού πρώτα 5 εκχιονιστικά μηχανήματα της ΔΕΚΕ άνοιγαν το δρόμο που είχε καλυφθεί από χιόνι», λέει ο Ηλίας Καραγιώργος επικεφαλής του κλιμακίου της ΔΕΚΕ.

Όμως, η πυκνή ομίχλη και η σφοδρή χιονοθύελλα ανέστειλαν την επιχείρηση. «Δεν μπορούσαμε να προχωρήσουμε παρά μόλις λίγα μέτρα. Η περιοχή ήταν δύσβατη και κινδυνεύαμε μέσα στη νύχτα να

βρεθούμε στον γκρεμό», λέει ο χειριστής του μηχανήματος Ηλίας Γιαννέλης που χαρακτήρισε «επιχείρηση αυτοκτονίας» τη νυχτερινή προσπάθεια εντοπισμού των αγνοουμένων.

Με το πρώτο φως της μέρας, όμως, άρχισε και νέα προσπάθεια. Τρεις συγγενείς του Αποστολόπουλου, που ήξεραν πολύ καλά την περιοχή και το δρόμο, επιβιβάστηκαν στο ερπυστριοφόρο και κατευθύνθηκαν προς το χωριό Καλοσκοπή.

«Πήγαμε με μεγάλη δυσκολία. Το χιόνι σε ορισμένες περιοχές ξεπερνούσε τα 2,5 μέτρα και είχε καλύψει όλο το δρόμο σε τέτοιο σημείο που δεν μας επέτρεπε να ξέρουμε αν είμαστε στο δρόμο ή στο χείλος κάποιου γκρεμού», λέει ο χειριστής του μηχανήματος Ηλίας Γιαννέλης, σημειώνοντας ότι έχει μετάσχει σε πολλές έρευνες «αλλά τούτη δεν μπορεί α περιγραφεί με λόγια».

Τέσσερις ολόκληρες ώρες χρειάστηκαν για να διανύσουν τα 15 χιλιόμετρα και να φτάσουν στο χωριό Καλοσκοπή. Αν και πέρασαν δίπλα από το αυτοκίνητο, δεν μπόρεσαν να το εντοπίσουν όταν κατευθύνονταν στο χωριό.

Λίγο πριν από τις 11 το πρωί το μήνυμα έφτασε στους συγγενείς και φίλους που μετείχαν στις έρευνες και βρισκόνταν στο 51ο χιλιόμετρο της Εθνικής Οδού Λαμίας - Αμφισσας στην κορυφογραμμή του Παρνασσού. Μέσα στην απελπισία τους επιτέθηκαν με σκληρές εκφράσεις στον νομάρχη Φωκίδας Αποστόλη Καραχάλιο κατηγορώντας τη Νομαρχία για ολιγωρία. Η μπουλντόζα εμφανίστηκε στις 12 το μεσημέρι και άρχισε να καθαρίζει το δρόμο. Πριν προλάβει να προχωρήσει 4 χιλιόμετρα, το ερπυστριοφόρο της ΔΕΗ επέστρεφε και ένα νεύμα του οδηγού σκόρπισε τα χαμόγελα. «Πήγαμε μέχρι το χωριό και δεν εντοπίσαμε τίποτα. Γυρίζαμε απελπισμένοι και όλο σκεφτόμασταν άλλες εκδοχές. Μόλις βγαίναμε από το χωριό κάπου μέσα στο χιόνι ξεχωρίσαμε κάτι σαν αυτοκίνητο. Αρχίσαμε την έρευνα και είδαμε μέσα δύο ανθρώπους να κινούνται. Ήταν οι δύο αγνοούμενοι», έλεγε ο Ηλίας Γιαννέλης χειριστής του μηχανήματος της ΔΕΗ, την ώρα που οι δύο αγνοούμενοι έπεφταν στις αγκαλιές των συγγενών τους.

«Έβαλα βενζίνη στη Γραβιά και ξεκίνησα για το χωριό. Πέντε χιλιόμετρα πριν φτάσω στο σπίτι μου, σταμάτησα να βάλω αλυσίδες γιατί το χιόνι έφτανε τα 60 εκατοστά. Όταν έβαλα αλυσίδες προσπάθησα να βάλω εκ νέου μπροστά το αυτοκίνητο και εκείνη τη στιγμή διαπίστωσα ότι είχε μείνει από μπααρία», λέει, ο Αποστολόπουλος, περιγράφοντας το σκηνικό του εγκλωβισμού του στα χιόνια».

ΓΑΜΟΣ ΤΟ 1947

Φωτογραφία από το γάμο της Ευσταθίας Χαρ. Πασαλή που έγινε το 1947 με παρισταμένους (από αριστερά: Δημ. Αντωνίου, Γεώργ. Πριόβολο, Χαρ. Πασαλή, Αριστ. Κούρλη (γαμπρός) συγγενής Κούρλη και η νύφη Ευσταθία Πασαλή (ΗΠΑ).

ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΦΟΙΒΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΗ

Ο Φοίβος Ταξιάρχης με το Χρήστο Λευκαδίτη σε νεαρή ηλικία

Από τους ελάχιστους που έχουν απομείνει να υπηρετούν ανυποχώρητοι την ποιότητα στον γραπτό ποιητικό και πεζό λόγο καθώς και στην εκφώνηση με ύφος και ρυθμό των λέξεων και φράσεων είναι ο χωριανός μας, ηθοποιός, Φοίβος Ταξιάρχης (Ταξ. Κόλλιας). Δεν έχουμε όμως την τύχη να τον ακούμε συχνά. Γι' αυτό, όσοι ευτύχησαν να παραβρίσκονται στις 16/12/97 στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, όπου γιορτάστηκαν τα 80 χρόνια από την ίδρυση του ΚΚΕ, χάρηκαν την απαγγελία και την ορθοφωνία του σε εκτεταμένο απόσπασμα με τίτλο Α, Β, Γ από την ποιητική σύνθεση του Γιάννη Ρίτσου «Πέτρινος χρόνος». Σύσσωμο το ακροατήριο τον χειροκροτησε και πολλοί ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί καθώς και ειδικές εκπομπές επανέλαβαν την εμφάνισή του.

Νάσαι πάντα καλά Ταξιάρχη, και κάνοντας ζάπικ σε κάποιο κανάλι θα σε βρήσκουμε.

ΒΩΞΙΤΗΣ: Ο ορυκτός πλούτος της Γκιώνας

Ο ορυκτός πλούτος της Γκιώνας είναι πολύ αξιόλογος.

Αποτελεί την κυριώτερη πηγή οικονομικής ανάπτυξης του Νομού Φωκίδας δίδοντας δουλειά σε εκατοντάδες εργαζόμενους όπως και εξοικονόμηση μεγάλου ποσού συναλλάγματος για τη χώρα μας.

Από την αρχαιότητα οι Έλληνες γνώριζαν την μεταλλευτική τέχνη. Σε καμίνια έλιωναν το μέταλλευμα και έφτιαχναν εργαλεία, σκεύη και όπλα.

Από το εμπόριο της μεταλλευτικής βιομηχανίας ανέπτυξαν ισχυρές οικονομίες και ισχυρά κράτη. Ο Θεμιστοκλής από τα έσοδα των μεταλλείων Λαυρίου ναυπήγησε τον νικηφόρο Αθηναϊκό στόλο, και ο Περικλής οικοδόμησε τον Παρθενώνα, ο δε Φίλιππος με το γιό του Αλέξανδρο με την οικονομική δύναμη που απέκτησαν από τα χρυσορυχεία του Παγγαίου και τα μεταλλεία της Χαλκιδικής δημιούργησαν τον ισχυρό στόλο και στρατό βάζοντας τα θεμέλια της μεγάλης Ελλάδας.

Ας αναφερθούμε όμως στον βωξίτη που αποτελεί και το κυριώτερο ορυκτό του Νομού Φωκίδας και βρίσκεται στα σπλάχνα των δύο μεγάλων βουνών Παρνασσού και κυρίως της Γκιώνας. Από το 1926 μέχρι τις ημέρες μας τα μεταλλεία βωξίτου υπήρξαν η σημαντικότερη πηγή δουλειάς για τους κατοίκους του Νομού και οικονομικής ανάπτυξης της περιοχής.

Οι περισσότεροι κάτοικοι των γύρω περιοχών λίγο πολύ έχουν εργαστεί στην σκληρή και ανθυγιεινή δουλειά των μεταλλείων ή έχουν κάποια σχέση άμεσα ή έμμεσα με αυτά. Ο βωξίτης μέχρι το έτος 1921 ήταν άγνωστος, εθεωρείτο σαν ένα απλό σιδηρομέταλλευμα. Το ονομάτου το πήρε

από το Γαλλικό χωριό ΒΟΞ (Βωξίτης). Όταν πρωτοανακαλύφθηκε το 1921.

Από έρευνα που έγινε διαπιστώθηκε πως περιείχε πάνω από 60% οξειδίου του αλουμινίου - αργιλίου. Να σημειωθεί ότι το αλουμίνιο απομονώθηκε πρώτα από το Γάλλο επιστήμονα Κλερ Ντεβίλ το 1854 αλλά η βιομηχανική του παραγωγή άρχισε πολύ αργότερα το 1921.

Κατά τους επιστήμονες ο βω-

δόλλαρια ο τόννος και είναι μια από τις πιο αξιόλογες πηγές συναλλάγματος για την χώρα μας.

Από τρεις τόννους μέταλλευμα βγαίνει ένας τόννος αλουμίνια και στη συνέχεια καθαρό αλουμίνιο που είναι πανάκριβο.

Το αλουμίνιο με τις πολλαπλές του ιδιότητες και χρήσεις έφερε επανάσταση στη βιομηχανία και δικαιολογημένα ο βωξίτης χαρακτηρίζεται ως το μέταλλευμα του

Μεταλλεία βωξίτου της Α.Ε.Μ. «βωξίται Παρνασσού», επιφάνειακής εκμεταλλεύσεως, εις την περιοχήν Γκιώνας.

ξίτης γεωλογικά σχηματίστηκε κατά τον δευτερογενή γεωλογικό αιώνα, στη δε Φωκίδα υπάρχει σε δύο βωξιτικούς κυρίως ορίζοντες στον δεύτερο και τον τρίτο. Τα βεβαιωμένα με γεωτρήσεις αποθέματα βωξίτη στον Ελλαδικό χώρο και κυρίως στην οροσειρά Παρνασσού - Γκιώνας φθάνουν το 1 δις τόννους. Η ετήσια παραγωγή το 1980 ξεπέρασε τα τρία εκατομμύρια τόννους και η Ελλάδα κατείχε την πρώτη θέση στην παραγωγή βωξίτη στην Ευρώπη. Από αυτά το 2/3 είχαν εξορυχθεί από τα σπλάχνα του βουνού της Γκιώνας.

Από το έτος 1977 η τιμή πώλησης του βωξίτη είναι περίπου 30

αιώνα και του μέλλοντος.

Το αλουμίνιο είναι μέταλλο ανοξείδωτο και ελαφρύ και χάριν αυτής του της ιδιότητας αντικατέστησε τα βαριά μέταλλα.

Είναι το κύριο υλικό στην κατασκευή αεροπλάνων, βαγονιών, κουφωμάτων, αλουμινόχαρτου κ.λ.π. Ως ανοξείδωτο μέταλλο αντικατέστησε το χαλκό στις καθημερινές του χρήσεις μαγειρικά σκεύη κ.ά. και ως καλός αγωγός του ηλεκτρισμού χρησιμοποιείται στην κατασκευή ηλεκτρικών καλωδίων.

Πολλαπλές χρήσεις έχει στην αυτοκινητοβιομηχανία, το ντουραλόμινιο που παρασκευάζεται από 95% αλουμίνιο, 4% χαλκό

και 05% μαγγάνιο και μαγνήσιο.

Επίσης από ανάμιξη αλουμινίου και χαλκού παρασκευάζεται ο μπρούντζος αλουμινίου, και ειδική ποιότητα βωξίτη χρησιμοποιείται στην παραγωγή τσιμέντου ταχείας πήξεως, λιαντικών υλικών, πυρίμαχων τούβλων κ.λ.π. Παράλληλα μια σειρά από βιομηχανίες και βιοτεχνίες παράγουν και πολλές άλλες βιομηχανικές εφαρμογές του αλουμινίου. Ο βωξίτης όταν πυρωθεί σε υψηλή θερμοκρασία αποκτά σκληρότητα και έχει αντιστατικές και αντιστοισθητικές ιδιότητες και χρησιμοποιείται στην επίστρωση οδών και αεροδιαδρόμων. Δυστυχώς λόγω έλλειψης της κατάλλη-

λης υποδομής στη χώρα μας εξάγουμε τον βωξίτη ως πρώτη ύλη σε τιμές χαμηλές και εισάγουμε πανάκριβα τα βιομηχανικά προϊόντα που παράγονται από αυτόν πληρώνοντας πολλαπλάσιο συνάλλαγμα από αυτό που κερδίζουμε πουλώντας τον ως πρώτη ύλη στο εξωτερικό.

Τα βουνά της Φωκίδας έδωσαν και θα δίνουν και στο μέλλον το μεγαλύτερο μερίδιο του εξαγωγικού πολύτιμου ορυκτού δίνοντας παράλληλα εργασία σε εκατοντάδες κατοίκους του Νομού και πλούσιο εισαγόμενο συνάλλαγμα για τα ταμεία του κράτους. Με μια και μόνη απαίτηση από τα πανέμορφα δασωμένα βουνά του

Παρνασσού, της Οίτης και της Γκιώνας, όλοι οι φορείς να σεβαστούν και να περιφρουρήσουν το φυσικό περιβάλλον γιατί όταν αυτό καταστραφεί δεν πληρώνεται με κανένα τίμημα, και η μέχρι σήμερα δραστηριότητα των μεταλλείων βωξίτη έδειξε ακριβώς το αντίθετο.

Πολλά σημεία της Γκιώνας έχουν σελινοποιηθεί, και χιλιάδες αιωνόβια έλατα έχουν κοπεί και ξυλευθεί.

Ας ευχηθούμε η μέχρι σήμερα εγκληματική εξώρυξη του βωξίτη να σταματήσει έως εδώ, και να μην καταστρέψει ό,τι έχει ακόμη απομείνει.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

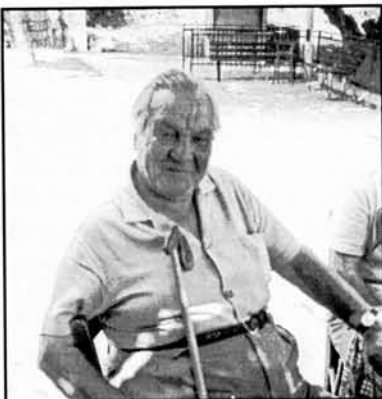
ΑΞΕΧΑΣΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Οι Επίτροποι της Εκκλησίας
Βασιλ. Χαμηλός, Ευθ. Τούμπας, Χριστ. Τούμπας

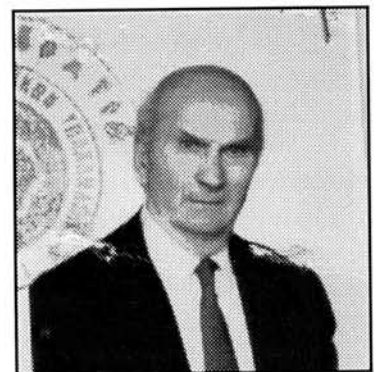
Από αριστερά: Κων/νος Κατσανιώτης, Γιαννίτσα Τούμπα, Κούλα Παπαδάκη

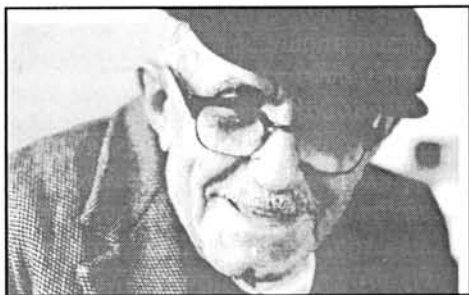
Θεμιστοκλής Τσοκάς

Δήμος Κόλλιας - Καλοθανάσης

Τριαντάφ. Ν. Τσόκλας

ΜΠΕΡΤΣΕΚ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

1880 -1920

του Γιάννη Τριανταφύλλου - Πράντζα

Η

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΑ

Με την έναρξη των εργασιών στα μεταλλεία Λαυρίου εργάτες από όλη την Ελλάδα άρχισαν να καταφθάνουν για να πιάσουν δουλειά.

Βιομηχανικά εργοστάσια στη χώρα μας αυτή την εποχή ήταν ανύπαρκτα ώστε να απορροφήσουν το εργατικό δυναμικό και η ανεργία και η φτώχεια ήταν μεγάλη. Ιδιαίτερα στις ορεινές και νησιώτικες φτωχές περιοχές της χώρας μας η κατάσταση ήταν πολύ δύσκολη για τους εργαζόμενους.

Αυτός ήταν και ο κύριος λόγος που η προσέλευση εργατών από αυτές τις περιοχές στο εργοτάξιο του Λαυρίου υπήρξε ομαδική. Πολύ γρήγορα το Λαύριο πήρε πανελλαδικά τη φήμη σαν τόπος ευημερίας και πλουτισμού.

Οι εργάτες έφθαναν κατά εκατοντάδες καθημερινά από όλη την Ελλάδα για να ενταχθούν στο εργατικό δυναμικό των μεταλλείων. Οι εργάτες κάθε χωριού χωριστά έστηναν και τον δικό τους καλύβινο οικισμό για να διαμένουν μια και η εταιρία δεν τους διέθετε οικήματα για να στεγάζονται.

Όταν εγώ πήγα στο Λαύριο στα 1904 στα μεταλλεία δούλευαν 5000 εργάτες από όλη την Ελλάδα, μεταξύ τους μια ολιγάριθμη ομάδα ειδικών και διοικητικών υπαλλήλων του εξωτερικού.

Ήταν το μεγαλύτερο εργοτάξιο στη χώρα μας την εποχή εκείνη. Οι Κουκουβιστιανοί ήταν από τους πρώτους εργάτες που ανακάλυψαν το εργοτάξιο του Λαυρίου και εντάχθηκαν στην εργατική δύναμη των μεταλλείων.

Είχαν δημιουργήσει την πολυπληθέστερη Κοινότητα από τους οικισμούς που είχαν στηθεί. Η μόνη ομάδα εργατών που ξεπερνούσε σε πλήθος τους Κουκουβιστιανούς ήταν οι προερχόμενοι από την Κύμη Ευβοίας. Όλους τους εργάτες που προέρχονταν από την Κεντρική Στερεά Ελλάδα τους είχαν βαφτίσει Λιδορικιώτες. Τους είχαν σε μεγάλη εκτίμηση τόσο οι συνάδελφοί τους όσο και οι προϊστάμενοί τους για την φιλεργατικότητά τους,

την ντομπροσύνη τους και την παλληκαριά τους.

Σε αντίθεση με τους νησιώτες που τους θεωρούσαν δευτέρας κατηγορίας εργάτες. Στα μεταλλεία Λαυρίου ιδρύθηκε και η πρώτη στην Ελλάδα συνδικαλιστική κίνηση για τις διεκδικήσεις των εργατικών αιτημάτων, του δώρου, της υγειονομικής περίθαλψης, για τους όρους ασφάλειας των εργαζομένων στις γαλαρίες κ.λ.π.

Η χρονιά του 1873 χαρακτηρίστηκε σαν ιστορική γιατί σηματοδεύτηκε από τις μαζικότερες κινητοποιήσεις των μεταλλορύχων για τις εργατικές διεκδικήσεις τα λεγόμενα Λαυρεωτικά.

Σηματοδεύτηκε δε με την ένοπλη επέμβαση της Χωροφυλακής που είχε σαν αποτέλεσμα να υπάρξουν πολλοί νεκροί και τραυματίες μεταξύ των απεργούντων διαμαρτυρομένων μεταλλορύχων. Η τότε Ελληνική κυβέρνηση είχε ταχθεί ανοικτά με την πλευρά της εταιρίας των μεταλλείων και θεώρησε επαναστατικές και απαράδεκτες τις διεκδικήσεις των εργατών.

Διεκδικήσεις που μετά από πολλά χρόνια εθέσπισε το ίδιο το κράτος με νόμους για όλους τους εργαζομένους σαν δίκαιες και νόμιμες.

Για εκείνη όμως την εποχή των μεγάλων ταξικών διαφορών αυτά τα δίκαια αιτήματα είχαν σαν συνέπεια να φέρουν την αιματηρή σύγκρουση.

Οι Κουκουβιστιανοί μεταλλορύχοι δεν είχαν μείνει αμέτοχοι από αυτόν τον αγώνα των εργαζομένων και ήταν από τους πρώτους που θρήνησαν το φόνο συγχωριανού τους από τα πυρά της Χωροφυλακής.

Ο νεαρός Νίκος Μώρης (Καρφής) κτυπήθηκε από σφαίρα στη μεγάλη διαδήλωση και έμεινε στον τόπο νεκρός. Οι σύντροφοί του και συγχωριανοί του Κουκουβιστιανοί τον έθαψαν στο Νεκροταφείο των μεταλλείων χωρίς την παρουσία των δικών του.

Όταν εγώ έφθασα στο Λαύριο το 1904 παρότι είχαν περάσει 25 χρόνια από τη μεγάλη απεργία και την αιματηρή καταστολή της (1873) η σκιά του φόβου και τα κατάλοιπα της σύγκρουσης ήταν νωπά ακόμη σε όλους τους εργαζόμενους του εργοταξίου.

Το αίμα όμως που είχε χυθεί δεν πήγε χαμένο. Πολλά είχαν κερδίσει οι εργαζόμενοι με τους

αγώνες τους, και πρώτα από όλα το δωρο στην εργασία. Να σημειωθεί ότι δωρο σε όλη την Ελληνική επικράτεια για πρώτη φορά άρχισε να ισχύει για τους εργαζόμενους στο εργοτάξιο του Λαυρίου. Στην υπόλοιπη Ελλάδα ο θεσμός της δωρης εργασίας λειτούργησε μετά από πολλά χρόνια. Ασφάλιση για περιθάληση και σύνταξη δεν υπήρχε για τους εργαζόμενους. Η εταιρία διέθετε ένα μικρό αναρρωτήριο στην Καμάριζα για να προσφέρει τις πρώτες βοήθειες στους εργάτες που πάθαιναν ατυχήματα που δυστυχώς αυτά ήταν πολλά και καθημερινά στο εργοτάξιο των 5.000 εργαζομένων.

Στην πόλη του Λαυρίου η εταιρία είχε φτιάξει ένα μικρό νοσοκομείο για βαρύτερες περιπτώσεις με την ονομασία (ΘΩΡΙΚΟ). Εκεί η νοσηλεία στους εργαζόμενους παρείχετο δωρεάν αλλά ο εξοπλισμός που διέθετε ήταν πολύ φτωχικός. Στη δύναμη του νοσηλευτικού προσωπικού υπηρετούσε και ένας συγχωριανός μας σαν νοσοκόμος, ο Λεωνίδας Ράπτης. Ο άνθρωπος αυτός προσέφερε μεγάλες εξυπηρετήσεις στους πάσχοντες συγχωριανούς του όταν αυτοί εστέλλοντο για κάποια θεραπεία στο νοσοκομείο και έχω υποχρέωση να τον μνημονεύσω μέσα από τα γραπτά μου.

Όσοι εργαζόμενοι πάθαιναν μεγάλα ατυχήματα και έμειναν για όλη τους τη ζωή ανάπηροι η εταιρία τους αποζημιώνει εφάπαξ με ένα συμβολικό χρηματικό ποσό και σε ελάχιστες βαριές περιπτώσεις αναπηρίας τους έδινε και μια μικρή σύνταξη.

Από την πλευρά της Πολιτείας υπήρχε πλήρης αδιαφορία γι' αυτούς τους εργαζόμενους. Η τύχη τους και η ζωή τους κρέμονταν από τις φιλανθρωπικές διαθέσεις της αδηφάγου εταιρίας των μεταλλείων. Όπως προανάφερα το διοικητικό προσωπικό και οι τεχνικοί του εργοταξίου μεταλλειολόγοι, γεωλόγοι κ.λ.π. ήταν στην πλειοψηφία τους Ιταλοί. Τους είχε φέρει η εταιρία μαζί με τις οικογένειές τους και τους παραχωρούσε και οικήματα για τη διαμονή τους. Αυτοί ήταν η άρχουσα εργατική τάξη των μεταλλείων Λαυρίου. Ενώ εμείς είμασταν οι απλοί εργάτες, οι πληβείοι του εργοταξίου με κάποια όμως εργατική εξειδίκευση και ανάλογη αμοιβή στον καθένα.

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΟΤΑΞΙΟ

Όλοι οι εργαζόμενοι στα μεταλλεία ήσαν χωρισμένοι σε ειδικότητες. Ανάλογα δε με την εξειδίκευσή του ο κάθε εργάτης είχε και την αμοιβή του. Πρώτοι στις αμοιβές ήταν οι Μπου-

σκαδόροι. Η εργασία απαιτούσε από αυτούς να κασώνουν τις γαλαρίες με χονδρούς δοκούς για να μην πέφτουν οι οροφές τους. Από τη δικιά τους ευσυνείδητη δουλειά εξαρτάτο η ζωή των εργατών (Μπαζαδόρων) που σκάβοντας προχωρούσαν το άνοιγμα της γαλαρίας. Ήταν δουλειά υπεύθυνη αλλά και επικίνδυνη. Η στήριξη της οροφής μιας γαλαρίας με άνοιγμα πλάτους 4 μέτρων και ύψος που έφθανε και τα 5 μέτρα απαιτούσε τεχνική και πείρα. Ήταν η ειδικότητα που είχε τα πιο πολλά εργατικά ατυχήματα. Πολλές φορές αρκούσε ένας μικρός κραδασμός από κτύπημα σφυριού ή γκαζιά για να ξεκολλήσουν από την οροφή εκατοντάδες τόννοι από βράχους και χώμα και να καταπλακώσουν αυτούς που εργάζονταν γύρω από το άνοιγμα της γαλαρίας, δημιουργώντας στην οροφή της μετά την πτώση έναν τεράστιο θόλο με πολλούς κινδύνους και δυσκολίες στη συνέχιση του ανοίγματος της γαλαρίας.

Δεύτερη στις αμοιβές ήταν η ειδικότητα των μηνადόρων. Οι εργάτες αυτοί ετοίμαζαν και έβαζαν τα φουρνέλλα όπου οι εργάτες συναντούσαν συμπαγή πετρώματα στο άνοιγμα της γαλαρίας και με τον γκαζιά ήταν αδύνατη η διάνοιξη. Ήταν η δεύτερη ειδικότητα στη σειρά των ατυχημάτων μετά από τους μπουσκαδόρους. Τα φουρνέλλα έμπαιναν σε παράλληλες δέσμες 15 και 20 μαζί, αναλόγως το άνοιγμα της γαλαρίας. Η εκπυρσοκρότηση γινόταν μονομιάς σε όλα μαζί τα φουρνέλλα γιατί είχαν συνδεθεί όλα στο ίδιο κεντρικό φυτίλι που έστελνε τη φωτιά. Η ακαριαία έκρηξη όλων των φουρνέλλων μαζί έκανε αδύνατο τον έλεγχο από τους μηνადόρους να μετρήσουν εάν όλα τα φουρνέλλα που είχαν συνδέσει, εκράγησαν.

Πολλές φορές και για πολλούς λόγους (φθορά ή βρεγμένο φυτίλι, χαλασμένη πυρίτις) κάποιο από τα πολλά φουρνέλλα καθυστερούσε να εκραγεί και 15 λεπτά μετά από τη γενική έκρηξη. Πλησιάζοντας οι μηνადόροι να ελέγξουν τα αποτελέσματα της έκρηξης απρόσμενα μια καθυστερημένη έκρηξη φουρνέλλου τους έκοβε και το νήμα της ζωής τους.

Ακολουθούσε μια τρίτη ειδικότητα οι κοτσαδόροι. Οι εργάτες αυτοί δούλευαν στο άνοιγμα των πηγαδιών. Δουλειά βαριά και αποπνικτική αν σκεφτεί κανείς ότι το βάθος κάθε πηγαδιού έφθανε και τα 100 μέτρα με διάμετρο τα 2,50 μέτρα.

Το μετάλλευμα το τοποθετούσαν μέσα σε κουβάδες και το ανέβαζαν με μαγκάνι όπως και το νερό στο πηγάδι. Το όνομα κουτσαδόροι το πήραν από το κουτσάραν = δέναν τους κουβάδες για να

τους ανεβάσει το αναβατόριο επάνω.

Ακολούθησε η ειδικότητα των κατασκευαστών σιδηροδρομικών γραμμών για να κινούνται επάνω τα βαγονέτα που μετέφεραν το μέταλλευμα μέσα και έξω από τις γαλαρίες. Μετά ήταν οι μουλαράδες, αυτοί οδηγούσαν τα μουλάρια -4 ή 6 μαζί- που έσερναν μέχρι και 10 βαγονέτα γεμάτα από μέταλλευμα σε απόσταση 3 και 4 χιλιομέτρων στα βάθη των γαλαριών. Και οι τελευταίοι και οι πιο πολλοί ήταν οι απλοί εργάτες (μπαζαδόροι). Από τους μπαζαδόρους εξαρτάτο και η ποσότητα της παραγωγής όλου του εργοταξίου.

Με τον γκαζμά και το σιδερένιο λοστό ξεκολούσαν το πέτρινο μέταλλευμα από τα σπλάχνα της Γης και με το φτυάρι το φόρτωναν στα βαγονέτα. Οι συνθήκες που αντιμετώπιζαν οι μπαζαδόροι στις 8 ώρες δουλειάς που έκαναν πολλές φορές έμοιαζε με την κόλαση του Δάντη.

Μέσα σε ποιές συνθήκες δούλευαν αυτοί οι άνθρωποι θα το περιγράψω στο επόμενο κεφάλαιο.

Πόση ήταν όμως η αμοιβή του κάθε εργάτη για μια τόσο βαριά και ανθυγιεινή εργασία που έκανε; Η αμοιβή κάθε ειδικότητας ήταν ανάλογα με την επικινδυνότητα της εργασίας που έκανε και όχι

τόσο με την παραγωγικότητά της. Μια ιδέα για τις αμοιβές που έπαιρναν οι εργαζόμενοι κατά ειδικότητα είναι και ο πιο κάτω πίνακας.

Οι μπουσκαδόροι έπερναν 4,50 δρχ. το 8ωρο, οι μνηαδόροι 3,50 δρχ., οι υπόλοιπες ειδικότητες εκτός των μπαζαδόρων έπερναν 2,60 δρχ. και τελευταίοι στην αμοιβή ήταν οι μπαζαδόροι με 2 δρχ. την ημέρα.

Τα μικρά παιδιά όσα δούλευαν μέσα στις γαλαρίες έπερναν 1,20 δρχ. και εκείνα που δούλευαν έξω στο διαλογητήριο του μεταλλείου 0,90 λεπτά. Επίδομα ανθυγιεινής και επικίνδυνης εργασίας δεν εδίδετο σε κανέναν εργαζόμενο στο εργοτάξιο του Λαυρίου.

Όλες οι πιο πάνω αμοιβές ήταν αναμφισβήτητα πολύ μικρές για την εποχή τους. Μια μικρή σύγκριση με την τιμή του ψωμιού που είχε 0,25 λεπτά η οκά θα δούμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία των εργατών οι μνηαδόροι έπαιρναν σε ημερομίσθιο τόσες δραχμές όσες αντιστοιχούσαν για την αγορά 8 οκάδων ψωμιού. Η αδιάστακτη εκμετάλλευση των εργαζομένων από την εταιρία ήταν στη χειρότερη μορφή της.

(Συνεχίζεται)

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

1323 Κωστούρου Ντίνα (Αλεξ/πολη) στη μνήμη του συζύγου της Γιάννη και πεθερού της Γιώργου Κωστούρου	2.500	1351 Αχλαδάς Φραντζέσκος Δημ.	2.000
1324 Κουτσουβέλης Αντώνης του Πέτρου για κοινωνικούς σκοπούς του Συνδέσμου	50.000	1352 Μεμένιος Ηλίας Παναγ. στη μνήμη των γονέων του και αδελφών του Νικολάου και Παναγιώτας	5.000
1325 Δημόπουλος Λεωνίδας	12.000	1354 Στεργιόπουλος Γεώργιος	1.000
1326 Χριστοδούλου Επιστήμη στη μνήμη του συζύγου της Γιάννη Χριστοδούλου	10.000	1355 Τούμπα Βασιλική Νικ.	2.000
1328 Μιμίνη-Χαραλάμπους Ζωή στη μνήμη της μητέρας της Παρασκευής Χαραλάμπους (Χαϊλέρενας)	20.000	1356 Μοσχονάς Σπύρος	2.000
1329 Κουκουτσάκη Μαργαρίτα	2.000	1357 Παπαδοπούλου Γιούλα Μιχ.	5.000
1331 Βοσαλίδης Παναγ.	1.000	1358 Κόλλια-Αγγελίδου Ιωάννα Δημ.	5.000
1332 Βλάχος Ιωάννης Ν.	1.500	1359 Κόλλιας Στέφανος Δημ.	5.000
1333 Βλάχου Χρύσα Ν.	1.500	1360 Ζέρβας Γεώργιος (Κόλλια Μαίρη Δημ.)	5.000
1334 Τούμπας Ιωάννης Ν.	12.000	1361 Μαρκούσης Γεώργιος	2.500
1335 Ακτίδη Βάσω	3.000	1362 Τσαντέ Ευσταθία	5.000
1336 Αλεξανδρή Ντίνος	2.000	1365 Τζανέτου Κων/να Ιω. στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη	10.000
1338 Σιότροπος Λεωνίδας	5.000	1367 Αχλαδάς Λάμπρος του Ζήση	5.000
1342 Βλάχος Νικόλαος Φ. (Παρόριο)	5.000	1368 Γκιουλμπαζιώτη Βάγια στη μνήμη του πατέρα της Ευθυμίου Τσίγα και του θείου της Γεωργίου Κουφού	20.000
1343 Τσίνο Κων/νος (Καρδίτσα)	2.000	1369 Ράπτης Αθανάσιος (Καλοσκοπή) στη μνήμη Νικ. Κολλύρη	5.000
1344 Ζήκας Νικόλαος (Λαμία)	2.000	1370 Δανιήλ Γεώργιος του Νικ.	10.000
1345 Δανιήλ Νικόλαος Δημ.	4.500	1371 Βλάχος Ιωάννης Κων/νου	6.000
1346 Αχλαδάς Ηλίας Ευθ.	1.000	1372 Βλάχος Αλέξανδρος	6.000
1347 Βουγιατζόγλου Δημ.	2.500	1373 Μαλεβίτσης Αθανάσιος Ν.	5.000
1348 Δανιήλ Βασίλειος Δημ.	3.000	1374 Μαλεβίτση Μαριάννα Αθ.	5.000
1349 Χαμηλός Κώστας Ιωαν.	3.000	1375 Παπαλιάκου-Βλάχου Αρχοντούλα (Αμφίκλεια) στη μνήμη του πατέρα της	5.000
1350 Μώρης Ευθύμιος Παναγ.	2.500		

1376 Γιαννόπουλος Πάκης	20.000	1430 Αχλαδάς Ζήσης Λάμ.	2.000
1377 Γιαννοπούλου Σίσσυ	10.000	1431 Βασιλείου Ιωάννης Νικ. στη μνήμη του πατέρα του	8.000
1378 Αυγερινός Νικόλαος Χαρ.	5.000	1432 Γεωργίου Βούλα Κων/νου	5.000
1379 Κολλύρης Ευθύμιος Νικ.	25.000	1433 Γεωργίου Παρασκευή Νικ.	5.000
1380 Σίμος Αλέξανδρος Αγγ.	2.500	1434 Βλάχος Παναγιώτης Κων/νου	5.000
1381 Αυγερινού Παρασκευή Αναστ. στη μνήμη του συζύγου της	5.000	1435 Ναθαναήλ-Βλάχου Ρίτσα	5.000
1382 Καλοβυρνά-Αυγερινού Σούλα	5.000	1436 Παπαδοπούλου-Τσόχλα Γιώτα	5.000
1383 Μαλεβίτσης Νικόλαος Γ.	4.000	1437 Έφορος Γεώργιος Κων/νου	5.000
1384 Μαλιβίτση Ευδοκία Νικ.	4.000	1438 Κυριαζής Γεώργιος Κων/νου	10.000
1385 Χαβελέ Μαρία	5.000	1439 Τριανταφύλλου Φίλιππας Ιωαν.	3.000
1386 Σκεπετάρη Τασία	5.000	1440 Δανιήλ Ιωάννης Μαργ.	2.000
1387 Ράπτης Δημήτριος	10.000	1441 Δανιήλ Μαργαρίτης Ιωάν.	2.000
1388 Χριστοδούλου Παναγιώτης Γ. στη μνήμη των γονέων του	2.500	1442 Κόλλια Πίτσα Ιωάν. στη μνήμη του συζύγου της και του γιου της	5.000
1389 Καλόγηρος Αργύρης	2.500	1443 Σπέντζου Άννα στη μνήμη του συζύγου της και του πατέρα της	3.000
1390 Καλόγηρου Παναγιώτα Αργ.	2.500	1444 Χριστίδου Παναγιώτα Χαρ. στη μνήμη συζύγου και του γαμπρού της	5.000
1391 Καλόγηρος Ιωάννης Αργ.	2.500	1445 Λευκαδίτης Γεώργιος Γρηγ.	2.500
1392 Καλόγηρος Γεώργιος Αργ.	2.500	1446 Λευκαδίτης Γρηγόρης Αριστ.	2.500
1393 Αυγερινός Βασίλειος Χαρ.	5.000	1447 Κωστούρος Αθανάσιος Αγ.	3.500
1394 Θεοχάρης Γεώργιος Δημ.	2.000	1448 Αυγερινός Νικόλαος Γεωργίου	5.000
1395 Θεοχάρης Γεώργιος Δημ.	2.000	1449 Αχλαδά Κωνσταντίνα Λαμ.	2.500
1396 Κωστούρος Χαράλαμπος Ν.	4.000	1450 Αχλαδάς Ζήσης Λάμπρου	2.500
1397 Κωστούρος Παναγιώτης Χαρ.	4.000	1451 Αυγερινός Γεώργιος Νικ.	5.000
1398 Αντωνίου Νικόλαος του Κ.	10.000	1452 Τριανταφύλλου Ευθυμία Ανδ.	5.000
1399 Αντωνίου Χαράλαμπος του Κ.	10.000	1453 Τούμπας Λουκάς Ευθυμ. στη μνήμη του αδελφού του Νικολάου	25.000
1400 Χαραλάμπου Γεώργιος Ευθυμ.	7.000	1454 Τούμπας Κώστας Ιωάν.	5.000
1401 Ψωμακέλης Χρήστος	3.000	1455 Ράπτης Αναστάσιος	3.000
1402 Χαραλάμπου Οδυσσέας Ευθυμ.	5.000	1456 Ράπτης Γεώργιος Ιωάν.	2.000
1403 Τούμπας Γεώργιος Αθ.	10.000	1457 Δανιήλ Θεοδοσία Γεωργ.	5.000
1404 Πριόβολος Γεώργιος Νικ.	4.000	1458 Δανιήλ Νικόλαος Γεωργ.	5.000
1405 Πριοβόλου Αικατερίνη Γ.	4.000	1459 Δανιήλ Κορνάκου Ρούλα	5.000
1406 Ράπτης Ευστάθος Δημ.	7.500	1460 Κυρίτσης Δημήτριος Νικ.	5.000
1407 Ράπτης Ιωάννης Ευσταθ.	7.500	1461 Λευκαδίτης Χρήστος Κων/νου στη μνήμη των γονέων του	5.000
1408 Μώρης Νικόλαος Παναγ.	5.000	1462 Κόλλιας Ευθύμιος Αθ. στη μνήμη της συζύγου του	5.000
1409 Σερέτη-Μώρη Παναγιώτα Δημ.	2.000	1463 Τούμπας Κώστας Γεωρ. στη μνήμη των γονέων του	5.000
1410 Θεοχάρης Κων/νος Νικ.	5.000	1464 Νικοπούλου Μαρία	1.000
1411 Κόλλιας Κων/νος Νικ.	4.000	1465 Φυκά-Νικοπούλου Ελένη	1.000
1412 Κόλλιας Οδυσσέας Νικ.	3.000	1466 Μώρης Παναγιώτης Νικ. στη μνήμη Π. Κόλλια	10.000
1413 Ματθαίου Παναγιώτα Γεωργίου	3.000	1467 Μώρη Αργύρη Νικ. στη μνήμη του συζύγου της	5.000
1414 Ζούγρος Νικηφόρος Παναγ.	8.000	1468 Βασιλείου Βασίλειος Γ.	3.000
1415 Χαμηλός Νικόλαος Βασ.	5.000	1469 Νταλίπη-Βλάχου Αθηνά	3.000
1416 Ράπτης Νικόλαος Παναγ.	5.000	1470 Λουκοπούλου Παρασκευή στη μνήμη των γονέων της, των αδελφών της και Γ. Σκουρτιά και Αικ. Σκουρτιά	5.000
1417 Ράπτης Ιωάννης Παναγ.	5.000	1471 Κολλύρη Αθανασία Παναγ.	5.000
1418 Χριστοδούλου Νικόλαος Παν. στη μνήμη της συζύγου του	10.000	1472 Ραπτόπουλος Ζαχαρίας Ιωάν.	5.000
1419 Χριστοδούλου Λεωνίδα Νικ.	5.000	1473 Τούμπας Νικόλαος Ιωάν.	3.000
1420 Τομαράς Γεώργιος Ιωαν.	3.000	1474 Παπανδρέου Αριστείδης Παναγ.	3.000
1421 Μανιώτη-Τομαρά Ευθυμία	2.000		
1422 Χαμηλός Βασίλειος Παναγ.	5.000		
1423 Τσιριμώκος Κων/νος	5.000		
1424 Χαμηλός Απόστολος Ιωαν.	5.000		
1425 Χαμηλός Ιωάννης Θεοδ.	4.000		
1426 Χαμηλός Θεόδωρος Ιωάν.	3.000		
1427 Λημναίος Ευστράτιος	3.000		
1428 Χαμηλός Ευθύμιος Ιωάν.	5.000		
1429 Σφετσιώρης Χαράλαμπος Αντ.	3.000		

1475	Αντωνίου Αθανάσιος Φ.	2.000	1526	Γουριώτου-Μαντά Έφη	3.000
1476	Αντωνίου Φώτης Αθανασίου (Θεσ/νίκη)	2.000	1527	Βλάχος Νικόλαος Ιωάν.	3.000
1477	Βλάχος Κωσταντίνος Φ. στη μνήμη του αδελφού του Γεωργίου	5.000	1528	Κορνάκος Δημήτριος	5.000
1478	Μαλιβίτσης Παναγιώτης Ιωαν. στη μνήμη του αδελφού του Χρήστου Μαλιβίτση	5.000	1529	Ποδάρα Αικατερίνη Δημ.	10.000
1479	Μουστάκας Δημήτριος	3.000	1530	Μπήρη-Ποδάρα Γεωργία	10.000
1480	Τσούτσουρας Γεώργιος	2.000	1531	Αναγνώστου Ανδρέας Δημ.	5.000
1481	Δρόλια Μαρία	2.500	1532	Κουφού Χρυσούλα Γ. στη μνήμη γονέων της και συζύγου της	8.000
1482	Μαντζιού Γεωργία Ιωάν.	2.500	1533	Μαλιβίτσης Ιωάννης Γεωργ.	5.000
1483	Σκούφος Παναγιώτης	5.000	1534	Πριοβόλου Γεώργιος και Ιωαννα	10.000
1484	Μώρης Λουκάς Νικ.	10.000	1535	Βλάχος Γεώργιος Παναγ.	10.000
1485	Αντωνίου Μαρία Δημ. στη μνήμη του συζύγου της	5.000	1536	Κυρίτσης Παναγιώτης Ν.	2.000
1486	Αντωνίου Νίκος Δημ.	5.000	1537	Κυρίτσης Νικόλαος Παναγ.	2.000
1487	Τζαμτζής Νίκος	3.000	1538	Παπαβασιλείου-Κυρίτση Νικολέτα	2.000
1488	Μώρης Γεώργιος Νικ.	5.000	1539	Παλαβάντζα-Κυρίτση Βάγια	2.000
1489	Γκούρας Δημήτριος Στεφ.	5.000	1540	Τσόγκα-Κυρίτση Αναστασία	2.000
1490	Ραπτόπουλος Αθανάσιος Ζαχ.	5.000	1541	Τα παιδιά του Παναγ. Κυρίτση στη μνήμη της αδελφής τους Μάγδας	10.000
1491	Χαμηλός Ανδρέας Θεοδ.	5.000	1542	Παπαευαγγέλου-Πριοβόλου Μαρία	10.000
1492	Χαμηλού Γαρυφαλιά Θεοδ. στη μνήμη των αδελφών της Πατρούλας και Μαρίας	5.000	1543	Καραγιάννη-Θεοχάρη Ανθή	5.000
1493	Φερμάνογλου Μάρθα στη μνήμη του συζύγου της	5.000	1544	Τσολάνας Τριαντάφυλλος	2.000
1494	Ραπτόπουλος Γεώργιος Θεμ.	5.000	1545	Μαλιβίτσης Ιωάννης Ν.	2.000
1495	Ραπτόπουλος Δήμος Θεμ.	5.000	1546	Σταθάκη Καλλιόπη στη μνήμη του συζύγου της και του πατέρα της	10.000
1496	Τσουνάκα-Ραπτοπούλου Κατίνα	3.000	1547	Αλεξίου Φιλίτσα στη μνήμη του συζύγου της και του πατέρα της	10.000
1497	Ραπτοπούλου Χρυσάνθη Θεμ.	3.000	1548	Σεραφίμοπούλου Αθανασία στη μνήμη του συζύγου της και του πατέρα της	5.000
1498	Κυριαζής Κώστας Νικ.	5.000	1549	Μαντζιός Αθανάσιος Γεωργ.	3.000
1499	Κυριαζή Πηνελόπη Νικ.	3.000	1550	Βλάχου Κούλα Ηλ.	5.000
1500	Χαμηλός Ιωάννης	1.000	1551	Πολυχρονιάδου-Δανιήλ Αικατερίνη στη μνήμη Ευφροσύνης Δανιήλ του Παναγ.	5.000
1501	Κατσιούρη-Ραπτοπούλου Αναστασία	5.000	1552	Καλαντζή-Μαλιβίτση Ελένη	2.000
1502	Κόλλια Βασιλική Ζαχ.	5.000	1553	Μεμένιου Κωσταντίνος Ιωάν.	2.500
1503	Κατσανιώτης Γεώργιος Κων.	5.000	1554	Βλάχος Απόστολος Ηλ.	3.000
1504	Κατσανιώτης Νικόλαος Κων.	5.000	1555	Πλατάνα-Αναγνώστου Βασιλική	2.500
1505	Μούκας Κυριάκος	5.000	1556	Κατσανιώτη Δέσποινα του Γ.	5.000
1506	Τσίγα Παρασκευή Ευθ.	5.000	1557	Μούκα Μήνα στη μνήμη των γονέων της Λεμονή και Γεωργίου Κόλλια	5.000
1507	Ραπτόπουλος Ιωάννης Ζαχ.	10.000	1558	Αλεξίου Ιωάννης του Δ.	10.000
1508	Λευκαδίτης Παναγιώτης Γ.	10.000	1559	Αυγερινός Γεώργιος του Ν.	8.000
1509	Λευκαδίτη Ελένη Γεωργ.	2.000	1562	Ματθαίου Ευάγγελος Αλεξ.	5.000
1510	Βοκαλίδου Ευσταθία Παναγ.	3.000	1563	Ματθαίου Αλέξανδρος Ευαγ.	5.000
1511	Παπαγεωργίου Κούλα	1.000	1564	Ταξιάρχη Κων/να Απ.	2.500
1512	Κόλλιας Δημήτριος Ν.	3.000	1565	Γιακουμινάκη-Χριστίδη Ντίνα (ΗΠΑ) στη μνήμη του πατέρα της και του γαμπρού της	7.000
1513	Χαμηλού Μαρίκα Ιωάν.	5.000	1566	Σαριτζόγλου Φάνης και Ανθή	3.000
1514	Κωστούρος Γεώργιος Χαρ.	5.000	1567	Μώρης Κωνσταντίνος Δημ.	3.000
1515	Αναγνωστοπούλου - Κυρίτση Τασία	2.000	1568	Τούμπα Μαργαρίτα Κ. στη μνήμη ιατρού Ηλία Κατσανιώτη	20.000
1516	Κόλλια Κωσταντίνα Χρ.	2.000	1569	Παπαϊωάννου Δήμητρα (εγγονή Φώτη Βλάχου)	3.000
1517	Σταματούκου Βασιλική Χρ. (Γυμνό Ευβοίας)	2.000	1570	Κόλλια Μαρίτσα Γ. στη μνήμη Θύμιου Βλάχου	10.000
1518	Ενισλίδου-Τσόχλα Γεωργία	5.000	1572	Γκούρας Δημήτριος Στεφ.	10.000
1519	Τσίγας Ευάγγελος Ευθ.	5.000	1573	Τούμπας Παναγιώτης Γεωργ. στη μνήμη	
1520	Αυγερινού Αθανασία Γεωργ.	5.000			
1521	Τσόχλας Δημήτριος Νικ.	5.000			
1522	Ζούγρος Αθανάσιος Αλεξ.	5.000			
1523	Κωστούρος Ιωάννης Νικ.	5.000			
1524	Τζαμτζής Ανδρέας	5.000			
1525	Τζαμτζή Παρασκευή Ανδ.	5.000			

Ιωάννου Τσίγα	5.000	1618 Μώρης Παναγιώτης Θεμ.	5.000
1574 Δημοπούλου Δώρα Παναγ.	3.000	1619 Χαμηλός Φώτιος Ιωάν.	3.000
1575 Μήτσης Ιωάννης Παναγ. (φίλος χωριού μας)	5.000	1620 Γεωργίου Γεώργιος (Μαριωλακιώτης)	3.000
1576 Δήμου Παναγιώτα γεωργ.	2.000	1621 Δανιήλ Περικλής Παν.	3.000
1577 Κόλλιας Ευάγγελος Γεωργ.	5.000	1622 Ποδάρας Γεώργιος Τρ. στη μνήμη του αδερφού του Γιάννη Ποδάρα	15.000
1578 Τούμπας Θέμης Νικ.	3.000	1623 Μουρτζάλος Κώστας στη μνήμη του θείου του Τάκη Ευθ. Αλεξίου	5.000
1579 Βασιλόπουλος Αριστομένης	2.000	1624 Μπουρτζάλας Σπύρος και Μαρία στη μνήμη γονέων και αδελφών	5.000
1580 Βάρσος Θεμιστοκλής	1.000	1626 Δελαπόρτα Έλλη	5.000
1581 Παπαταξιάρχης Παναγιώτης Ευθ.	3.000	1627 Κυρίτσης Δημήτριος Παναγ. (Βόλος)	5.000
1582 Σφετσώρης Ιωάννης Παναγ. στη μνήμη του πατέρα του	5.000	1628 Κυρίτσης Στάθης Παναγ.	5.000
1583 Χασιακού Φρόσω Γρ.	4.000	1629 Λίτσου Βασιλική στη μνήμη του αλησμόνητου διευθυντού της Χρήστου Μαλεβίτση	7.000
1584 Χασιακού Φρόσω Γρ. στη μνήμη του συζύγου της	5.000	1630 Λίτσου Αικατερίνη και Κ. στη μνήμη γονέων της	2.000
1585 Τσόχλας Κων/νος Δημ.	5.000	1631 Μπουκουβάλα Ευθυμία συζ. Ευαγγ. Πάνου στη μνήμη συζύγου, γονέων και αδελφού Παναγιώτη	5.000
1586 Κόλλια-Χύμη Αθηνά	3.000	1632 Μαλιβίτσης Νίκος (Ρόδος)	5.000
1588 Δανιήλ Μαρία Γ. στη μνήμη του πατέρα της Γεωργίου Δανιήλ	2.000	1633 Λίτσος Γεώργιος (Θεσσαλονίκη)	5.000
1590 Παπαγεωργίου Βασιλική Ευθυμ. στη του συζύγου της Παναγ. Σίμου και της πεθεράς της Μαρίας	5.000	Στη μνήμη του πατέρα του	
1591 Κόλλια Βιβή (Η.Π.Α.) στη μνήμη του συζύγου της Ευθυμίου Κόλλια και του πατέρα της Ηλία Κατσανιώτη	27.750	1634 Μαλιβίτσης Γεώργιος (Η.Π.Α.)	8.700
1592 Αλεξίου Δημήτριος Παναγ. (Λαμία) στη μνήμη του πατέρα του Παναγιώτη Ιωάνν. Αλεξίου	10.000	1635 Thomas Martin (Αθην. Ευθ. Μαλιβίτσης) Η.Π.Α. Δικηγόρος Los Angeles	
1595 Τσιρώνης Δημήτριος Ευαγ.	3.000	Για την έκδοση αφιερώματος στη μνήμη Χρ. Μαλεβίτση	200
1596 Τσιρώνης Βασίλειος Δημ.	2.000	1636 Παναγ. Δημ. Χριστίδη Αμερική	30
1597 Τσιρώνη Ιωάννα Δημ. (Αυστραλία)	3.000		
1598 Τσιρώνης Παναγιώτης Δημ.	2.000		
1599 Κόλλια Αικατερίνη Χαραλ.	2.000		
1600 Τσιρώνης Βαγγέλης Δημ.	1.500		
1604 Δανιήλ Ζωή Κων/νου στη μνήμη του πατέρα της Κώστα Δανιήλ (Κουκράνης)	5.000		
1605 Μαλεβίτση-Βασιλοπούλου Σούλα στη μνήμη του αδελφού της Χρήστου και των εξαδέλφων της Γεωργίου και Αθανασίου Κουφού	5.000		
1606 Σιαφάκα Ελένη στη μνήμη Νικολάου Ευθ. Πριοβόλου	25.000		
1607 Τσιρώνη Ανθούλα	5.000		
1608 Κολλύρη Γεωργία στη μνήμη του συζύγου της Νικολάου	5.000		
1609 Δανιήλ Αριστείδης Δημ.	1.000		
1610 Βλάχος Ιωάννης Ν. στη μνήμη της γιαγιάς του Μαρίας Βλάχου	2.000		
1611 Γκαβαλίνης Γεώργιος Ιωάν. (Θεσ/νίκη)	5.000		
1612 Γκαβαλίνης Ευθύμιος του Ιωάννου (Θεσ/νίκη)	5.000		
1613 Τομαράς Ταξιάρχης Παν. (Θεσ/νίκη)	5.000		
1614 ΜΩΡΗ Κρυστάλλω Καναδάς στη μνήμη του εγγονού της Φώτη Μπάρλα	7.400		
1615 Λευκαδίτης Ιωάννης του Ευθυμίου	3.000		
1616 Λευκαδίτης Ευθύμιος του Ιωάννου (Θεσ/νίκη)	3.000		

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Ο Δαίμων του Τυπογραφείου τα έκανε θάλασσα: Στο τεύχος της Εφημερίδας μας Νο 106 Οκτώβριος - Δεκέμβριος 1997, στη σελίδα 143 και στο σχόλιο «Ορκίστηκε Χημικός», να γίνουν οι παρακάτω διορθώσεις:

- Η Κατερίνα Θειακού κόρη της Γεωργίας Ραπτοπούλου πέρασε με πολύ καλή βαθμολογία στο Χημικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Πατρών.

- Η Κατερίνα ακολούθησε τα βήματα της μεγάλης της αδελφής Βάσως Θειακού (Ραπτοπούλου) η οποία ήδη σπουδάζει σε Πανεπιστήμιο της Σκωτίας (Γλασκώβη) Χημικός Περιβάλλοντος (βρίσκεται στο τρίτο έτος).

Με εκτίμηση Αθανάσιος Ζαχ. Ραπτόπουλος

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Τριμηνιαία εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας

«Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Εκδότης σύμφωνα με το νόμο: Αθ. Μαλεβίτσης

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου

Σωκράτους 79-81 Αθήνα 10432, Τηλ. 52.38.159

Στοιχειοθεσία: Παύλος Ν. Κολοκοτσάς

Κουμουνδούρου 1, τηλ. 52.41.046

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

Σε λίγο καιρό, έρχεται το Πάσχα, η μεγάλη γιορτή της Χριστιανοσύνης. Διανύουμε, ήδη, τη Μεγάλη Σαρακοστή και στις Εκκλησίες μας ακούγεται ο Ακάθιστος Ύμνος, η αριστουργηματική αυτή σύνθεση των Βυζαντινών χρόνων, προς τιμή της Θεομήτορος.

Η πατρότητα του Ύμνου είναι αβέβαιη - άλλοι την αποδίδουν στον Ρωμανό το Μελωδό, άλλοι στον Πατριάρχη Κων/πολης Σέργιο και άλλοι σε άλλους.

Η ονομασία του, Ακάθιστος, οφείλεται στο γεγονός ότι, όταν ο λαός της Κων/πολης τον έψαλλε στην Εκκλησία της Παναίας των Βλαχερνών, για να τιμήσει την Θεοτόκο, που έδωσε την Πόλη από την πολιορκία των Περσών και Αβάρων το 626 μ.Χ., ήταν όλοι όρθιοι.

Αυτό το υψηλής έμπνευσης ποιητικό κείμενο έχει μεταφραστεί και σχολιαστεί από τη συχωριανή μας Γεωργία Παπαδάκη, μαζί με κάποια τροπάρια της Μ. Εβδομάδας (προσωπικό ανθολόγιο).

Την εργασία της αυτή, η κόρη του αγαπητού μας κυρ Βαγγέλη, μας την παραχώρησε, αφ' ενός για να εμπλουτίσουμε το φύλλο της εφημερίδας μας με την κατασκευτική ατμόσφαιρα των ημερών, και αφ' ετέρου, για να πάρουμε μια γεύση της απaráμιλλης ομορφιάς των προπασχαλινών ύμνων.

Παραθέτουμε, λοιπόν, ένα μικρό δείγμα μαζί με τις ευχές τόσο τις δικές μας όσο και της Γεωργίας Παπαδάκη, για καλή, χαρούμενη και ευτυχισμένη Πασχαλιά.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΥΜΝΩΝ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

Ηπλωσεν η Πόρνη, τας τρίχας σοι τω Δεσπότη, ήπλωσεν Ιούδας τας χείρας τοις παρανόμοις η μεν λάβειν την άφεσιν οδὲ λάβειν αργύρια. Διό σοι βοώμεν, τω προθέντι και λευθερώσαντι ημάς Κύριε δόξα σοι.

(μετάφραση)

Απλώσε η πόρνη τα μαλλιά της σε σένα, τον Δεσπότη, άπλωσε ο Ιούδας τα χέρια στους παρανόμους αυτή, μεν, για να λάβει τη συγχώρεση, αυτός δε, για να λάβει τα αργύρια. Γι' αυτό και κραυγάζουμε προς εσένα που πωλήθηκες και μας ελευθέρωσες. Κύριε, σόξα σε σένα.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

Ορώσα σε κρεμάμενον, Χριστέ, η σε κυήσασα ανεβόα. Τι ξένον, ο ορώ μυστήριον, Υιμου; πώς επί ξύλου θνήσκεις, σαρκί πηγνύμενος, ζωής χορηγέ;

(μετάφραση)

Βλέποντας σε κρεμασμένο, Χριστέ, αυτή που σε κυοφόρησε, κραύγαζε, τι αλλόκοτο μυστήριο είναι αυτό που βλέπω, Γιε μου; Πώς πεθαίνεις; πάνω σε ξύλο, με τη σάρκα σου καρφωμένη, (συ) ο χορηγός της ζωής;

ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΕ

1) Στάχυν η βλαστήσασα τον θεόν, χώρα ανήροτος σαφώς, χαίρε, έμψυχε τράπεζα άρτον ζωής χωρήσασα, χαίρε, του ζώντος ύδατος πηγή ακένωτος Δέσποινα.

(μετάφραση)

(Συ) που το θεικό στάχυ βλάστησες, σαν τόπος αναμφίβολα ακαλιέργητος, χαίρε (χαίρε) τράπεζα έμψυχη που χώρεσες τον άρτο της ζωής, χαίρε (συ) ω Δέσποινα πηγή ακένωτη του ζώντος ύδατος.

2) Οδόν η κυήσασα ζωής, χαίρε, Πανάμωμε, η κατακλυσμού της αμαρτίας σώσασα κόσμον, χαίρε, Θεόνυφε, άκουσμα και λάλημα φρικτόν, χαίρε,

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Από το κοινοτικό μας Συμβούλιο λάβαμε το 174/4.4.1998 έγγραφό με το οποίο επανέρχεται στο θέμα της διαμόρφωσης του παλιού νεκροταφείου και μάλιστα ως «τελευταία ειδοποίηση».

Κατόπιν της υπ' αριθ. 46/1996 ομόφωνης απόφασης Κοινοτικού Συμβουλίου με θέμα τη κατάργηση του παλαιού κοιμητηρίου και διαμόρφωση χώρου εις άλσος.

Παρακαλούμε τους συγγενείς των απεβιωσάντων που ευρίσκονται στο παλαιό κοιμητήριο να απομακρύνουν έως της 30-5-1998 τελευταία ημερομηνία, τα οστά των απεβιωσάντων στο νέο κοιμητήριο, καθότι από 1-6-1998, αρχίζει η διαμόρφωση του χώρου σε άλσος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Καλή η πρόθεση του Κοινοτικού Συμβουλίου να ευπρεπίσει το χώρο δεν πρέπει όμως να αγνοεί ότι τα νεκροταφεία είναι τόποι νεκροί. Είναι η ζωντανή μνήμη κάθε τόπου και «ότι οι τελευτήσαντες και ένθα κείμενοι ου τεθνήκασιν αλλά κοιμώνται και καθεύδουσι (Χρυσόστομος).

Συνεπώς οι τάφοι, τα μνήματα και γενικά τα κοιμητήρια είναι τόπος αιωνίας αναπαύσεως και πρέπει να είναι σεβαστοί. Γι' αυτό επιβάλλεται όσο μνήματα είναι σε καλή κατάσταση και οι οικείοι του επιθυμούν τη διατήρησή τους να τους συσταθεί να τους περιποιηθούν ώστε να είναι προσφιλείς.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΛΑΜΙΑ

Στις 25/1/1998 οι χωριανοί μας στη Λαμία εξέλεξαν νέο Διοικητικό Συμβούλιο για το Σύλλογό τους με την ακόλουθη σύνθεση:

- Πρόεδρος: Νικοπούλου-Κολλύρη Μαρία
- Α' Αντιπρόεδρος: Μώρης Δημήτριος Ευθ.
- Β' Αντιπρόεδρος: Αποστόλου Δημήτριος Ηλ.
- Γ. Γραμματέας: Χαμηλός Κώστας Δ.
- Ταμίας: Ζήκα-Κωστοπούλου Μαίρη
- Μέλη: Χαμηλού Παρασκευή,

Χαμηλού Φωτεινή Δ.

ΕΞ. Επιτροπή:

- Χαμηλός Ιωάννης
- Νικόλαος Αντώνης
- Αχλαδάς Νίκος

Συγχαρητήρια αγαπητοί χωριανοί και ευχόμαστε καλή δουλειά στη Λαμία και το χωριό.

ενδιαίτημα του Δεσπότη της κτίσεως.

(μετάφραση)

(Σ) που κυοφόρησες την οδό της ζωής, χαίρε Πάναγνη. (Συ) που από τον κατακλυσμό της αμαρτίας έσωσες τον κόσμο, χαίρε Θεόνυμφη, άκουσμα και λάλημα φριχτό. χαίρε, οικητήριο του Δεσπότη της κτίσης.

ΣΧΟΛΙΑ

Ποιητική αντίθεση μεγεθών: η Παναγία παρομοιάζεται με κτίσμα, που ωστόσο κατάφερε να χωρέσει αυτόν που έκτισε τον κόσμο.